

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

17 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Boico Victor,

Judecători – Mardari Dumitru, Pitic Mariana, Ghervas Maria, Burduh Victor,

judecând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Tatiana Timofti-Rusanovscaia, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 septembrie 2019, în cauza penală în privința lui,

Podarilov Iurie XXXXX, născut la XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 27.01.2018 – 25.01.2018

instanța de apel: 21.02.2018 – 22.03.2018

14.12.2018 – 30.09.2019

instanța de recurs ordinar: 28.01.2018 – 13.11.2018

28.01.2020 – 17.06.2021

A C O N S T A T A T

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 22 martie 2018, Podarilov Iurie a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin.(3) lit. a) Cod Penal și condamnat la o pedeapsă în formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele de drept ale Republicii Moldova, pe un termen de 5 ani;

Termenul executării pedepsei inculpatului Podarilov Iurie urmând a fi calculat din 25 ianuarie 2018 cu includerea în acest termen a perioadei arestării preventive de la data de 24 februarie 2017, până la data de 25 ianuarie 2018.

Măsura preventivă „arestarea preventivă” aplicată și prelungită în privința lui Podarilov Iurie a fost menținută.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat *in fapt*, că, Podarilov Iurie activând în calitate de Director adjunct al Centrului pentru Combaterea Traficului de Persoane, fiind persoană publică, având în virtutea acestei funcții permanent drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice, fiind obligat în conformitate cu fișa de post privind obligațiunile funcționale de a dirija în cunoștință de cauză sectorul de muncă încredințat, să manifeste inițiativă și perseverență, să asigure îndeplinirea întocmai a sarcinilor ce stau în fața sa, să se călăuzească în exercitarea atribuțiilor, de legislația în vigoare, să fie obiectiv și

imparțial, avînd obligații în vederea soluționării materialelor repartizate spre examinare, iar în conformitate cu Legea cu privire la prevenirea și combaterea corupției nr.90-XVI din 25.04.2008, acceptînd benevol restricțiile impuse de actele normative pentru a nu fi comise acțiuni ce pot conduce la folosirea situației de serviciu și a autorității sale în interese personale, de grup și în alte interese decît cele de serviciu, contrar, obligațiilor și interdicțiilor impuse de funcția deținută, acționînd în înțelegere prealabilă și de comun acord cu Fucedji Igor, ofițer de urmărire penală al Secției Urmărire Penală al Centrului pentru Combaterea Traficului de Persoane, a comis infracțiunea de trafic de influență cu primirea de bunuri în proporții deosebit de mari în următoarele circumstanțe:

În perioada lunii noiembrie 2016 - prezent, Podarilov Iurie, cunoscînd că ofițerul de urmărire penală, Fucedji Igor efectuează urmărirea penală în cauza penală pornită în baza art. 206 alin. (3) lit. b), bl), e1), f) și art. 362¹ alin. (2) lit. b), c) Cod Penal în privința lui Badenco Vladyslav, susținînd că vor putea determina procurorul care conduce urmărirea penală pe cauza în speță, să înceteze urmărirea penală în privința numitului, Badenco Vladyslav, au pretins, și au acceptat de la cet. Badenco Olexandr - tatăl învinuitului, Badenco Vladyslav, suma de 30 000 euro. Astfel, ca urmare a acțiunilor lui Podarilov Iurie, Director adjunct al Centrului centru Combaterea Traficului de Persoane și ofițerului de urmărire penală, Fucedji Igor, la data de 27 noiembrie 2016, între orele 13:37 - 14:17, aflându-se în restaurantul „Kalamaki Greek Tavem Opa” situat în mun. Chișinău, str. Mitropolit Varlaam, 88, Badenco Olexandr i-a transmis lui Fucedji Igor suma de 10000 euro - ca prima tranșă, care conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei constituie echivalentul sumei de 213 916 lei moldovenești, restul sumei urmînd a fi transmis la adoptarea deciziei de încetare a urmăririi penale. Reieșind din cele expuse, se constată că Podarilov Iurie, Director adjunct al Centrului pentru Combaterea Traficului de Persoane, în comun cu ofițerul de urmărire penală din cadrul Centrului pentru Combaterea Traficului de Persoane, Fucedji Igor, susținînd că au influență asupra procurorului care conduce urmărirea penală pe cauza de învinuire a lui Badenco Vladyslav pentru a-l determina la încetarea urmăririi penale în privința numitului, Badenco Vladyslav, au pretins și acceptat de la numitul, Badenco Olexandr, mijloace bănești în sumă de 30000 euro, și au primit personal de la Badenco Olexandr mijloace bănești în sumă de 10000 euro.

Astfel, prima instanță a constatat că prin acțiunile sale intenționate, Podarilov Iurie a comis infracțiunea prevăzută de art. 326 alin.(3) lit. a) Cod Penal, individualizată prin „trafic de influență, manifestată prin pretinderea, acceptarea și primirea mijloacelor bănești de către o persoană care are influență sau susține că are influență asupra unei persoane publice, persoane cu funcție de demnitate publică, pentru a-l face să îndeplinească sau nu ori să întîrzie sau să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, săvârșite de două persoane, cu primirea de bunuri în proporții deosebit de mari.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către avocatul Grajdan Iulian în numele inculpatului și de către inculpatul Podarilov Iurie, prin care au

solicitat casarea sentinței, rejudicarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul să fie achitat de sub învinuirea înaintată din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

3.1. În motivarea cererii de apel avocatul Grajdan Iulian în numele inculpatului și inculpatul Podarilov Iurie au invocat că:

- prima instanță nu a luat în considerare erorile procesuale admise în cadrul urmăririi penale și anume că la 25 noiembrie 2016, Podarilov Iurie a fost recunoscut în calitate de bănuț, ulterior prin încheierile din 25 noiembrie 2016 și din 23 ianuarie 2017, s-a autorizat amânarea aducerii la cunoștință lui Podarilov Iurie a ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuț, astfel la 22 februarie 2017 expira termenul autorizat prin încheierile emise, însă abia la 24 februarie 2017, Podarilov Iurie a fost reținut fiind omis termenul indicat în încheierea judecătorului de instrucție, fapt care a dus la încălcarea dreptului la apărare, totodată prin încheierea din 18 octombrie 2017, s-a constatat că termenul de aducere la cunoștință a ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuț a expirat la 23 februarie 2017 și prin urmare prima instanță urma să declare nulă această acțiune procesuală;

- contrar prevederilor art. 263 alin. (7) Cod de procedură penală, petiționarul Badenco Olexandr nu a fost preîntâmpinat despre răspunderea penală, totodată această sesizarea nu a fost prezentată apărării;

- au fost încălcate cerințele art. 33 alin. (2) pct. 6) Cod de procedură penală, deoarece judecătorul, Dorin Munteanu, care a emis încheierea de eliberare din arest a lui Vladyslav Badenco, a emis și încheierea de autorizare a amânării aducerii la cunoștință lui Podarilov Iurie a ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuț, or, în circumstanțele respective judecătorul urma să declare abținere pe acest caz, mai mult judecătorul, Dorin Munteanu, a emis încheierile privind autorizarea măsurilor speciale de investigații în aceleași condiții, care de asemenea urmează a fi declarate nule;

- pe parcursul urmăririi penale, Badenco Olexandr nu a fost asistat de un interpret, deși acesta a menționat în procesele-verbale de transmitere a banilor că a primit suma de 10 000 euro, ulterior însă a semnat că ar fi primit suma de 15 000 euro;

- procesul-verbal din 25 noiembrie 2016, conține mai multe încălcări fiind menționat că se întocmește de către Sîrbu Valeriu iar persoana care a semnat este Lavric Vladislav, totodată fiind indicat că examinarea banilor a avut loc la data de 31 octombrie 2016, ora 12.54. În același proces-verbal s-a indicat că bancnotele în cuantum de 15 000 euro au fost multiplicat cu ajutorul aparatului HP Laser Jet 3055, iar în ordonanța procurorului din 24 februarie 2017 se indică că banii în sumă de 10 000 au fost examinați și multiplicați cu ajutorul imprimantei EPSON L200. La fel în procesul-verbal din 25 noiembrie 2016, Badenco Olexandr a semnat că a primit suma de 15 000 euro, iar la sfârșit a scris personal în limba rusă că a primit suma de 10 000 euro;

- sunt nule măsurile speciale sub formă de urmărire vizuală efectuată cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice precum localizarea și urmărirea prin sistemul de poziționare globală GPS desfășurate la 27 noiembrie 2016 și 28 noiembrie 2016, deoarece în procesul-verbal privind măsurile speciale de investigații din 14 decembrie 2016, este menționat că măsurile speciale au fost organizate și desfășurate în mun. Bălți, deși acestea de facto nu au avut loc;

- prezentarea în ședința primei instanțe a sentinței de condamnare a lui Fucedji Igor, constituie o încălcare a dreptului la un proces echitabil, deoarece apărarea nu a avut accesul la declarațiile acestuia. Totodată, avocatul inculpatului și ultimul au susținut că, acuzare nu a prezentat probe suficiente care să dovedească pe deplin vina lui Podarilov Iurie, acțiunile acestuia au avut loc în urma provocării din partea lui Olexandr Badenco, fapt confirmat de către ultimul în prima instanță;

- ordonanța privind înregistrarea și interceptarea comunicărilor dintre Olexandr Badenco, Vladyslav Badenco și Igor Fucedji a fost emisă cu încălcarea legislației în vigoare, nefiind indicat mijlocul tehnic, seria, numărul, modelul, particularitățile și modul de aplicare;

- prima instanță a dat o apreciere superficială declarațiilor martorilor, Vadim Ciobanu, Elena Cazacov, Eduard Bulat, Vitalie Viscun, Alexei Laza și Vasile Pșenicinîi, deoarece aceste în ansamblu dovedesc faptul că Iurie Podarilov nu a comis infracțiunea incriminată;

- inculpatul se află în relații ostile cu conducerea PCCOCS, astfel conform art. 54 Cod de procedură penală, urma a fi înaintată declarația de abținere, fapt care pune la îndoială imparțialitatea procurorului pe acest caz. Inculpatul a menționat că, a fost demonstrată doar vinovăția lui Fucedji Igor, fiind constatat că inculpatul, Podarilov Iurie, nu are nicio atribuție și nu a participat la comiterea acestei infracțiuni. Totodată, inculpatul a indicat că, declarațiile lui Fucedji Igor nu pot fi admise ca probă, deoarece ultimul și-a schimbat de mai multe ori declarațiile, acestea fiind contrazise de mai multe probe, cu atât mai mult că nu s-a efectuat confruntarea între Fucedji Igor și inculpatul, Podarilov Iurie, iar apărarea nu a avut acces la declarațiile lui Fucedji Igor în egală măsură cu acuzarea, invocând în acest sens practica și jurisprudența CtEDO;

- a fost încălcat termenul rezonabil de desfășurare a procesului penal, deoarece cauza penală a parvenit în procedura judecătorului, Nicolae Costin, la 27 iunie 2017, și contrar prevederilor art. 345 Cod de procedură penală, ședința preliminară a fost numită pentru data de 07 septembrie 2017, care de facto s-a desfășurat la 20 septembrie 2017, iar Podarilov Iurie a fost deținut în Penitenciarul nr. 13 în condiții inumane și degradante;

- prima instanță nu s-a expus asupra încălcării prevederilor art. 3 CEDO, încălcarea condițiilor de detenție, or apărarea a prezentat probe care atestă că Podarilov Iurie a fost deținut în condiții inumane și degradante.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 22 martie 2018, s-au admis apelurile declarate de către avocatul Grajdan Iulian în numele

inculpatului Podarilov Iurie și de către inculpat, s-a casat parțial sentința, inclusiv din oficiu în conformitate cu prevederile art. 409 alin.(2) Cod de procedură penală, în partea stabilirii pedepsei și s-a pronunțat o nouă hotărâre în această parte potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Podarilov Iurie a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin.(3) lit. a) Cod penal, aplicându-i-se o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele de drept ale Republicii Moldova pe un termen de 5 ani, iar în conformitate cu prevederile art. 385 alin.(4), (5) Cod de procedură penală, s-a constatat încălcarea drepturilor privind condițiile de detenție ale lui Podarilov Iurie, prevăzute de art. 3 CEDO, reducându-i-se din pedeapsa stabilită, termenul închisorii de 8 luni și din pedeapsa complementară termenul de 2 ani și i s-a stabilit lui Podarilov Iurie pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani 4 luni, în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele de drept ale Republicii Moldova pe un termen de 3 ani.

În conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii stabilite lui Podarilov Iurie pe o perioadă de probațiune de 3 ani, eliberându-l de sub strajă imediat din sala de judecată dacă nu se află în arest pe alte cauze penale.

În baza art. 90 alin.(6) Cod penal, s-a obligat Podarilov Iurie să nu-și schimbe domiciliul fără a înștiința organul de executare.

În rest, sentința a fost menținută.

4.1. În motivarea soluției instanța de apel a menționat că, prima instanța a stabilit corect starea de fapt, care corespunde probelor din dosar, și care au fost apreciate just, prima instanță ajungând legal și motivat la concluzia recunoașterii lui Podarilov Iurie vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (3) lit. a) Cod Penal și condamnarea acestuia pentru comiterea acestei fapte infracționale.

Instanța de apel a reținut că, prima instanță la adoptarea sentinței, a încălcat prevederile art. 101 alin. (1), art. 384 alin. (3), art. 385 alin. (1) Cod de Procedură Penală. Astfel, aceste dispoziții legale impun în sarcina instanței de judecată, ca la adoptarea sentinței, să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care mume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

Instanța de apel a relevat că, prima instanță nu a dat o apreciere cuvenită normelor citate mai sus. Or, concluziile primei instanțe cu privire la condamnarea inculpatului, Podarilov Iurie în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (3) lit. a) Cod Penal, corespund materialelor dosarului, iar probele administrate în cauză au fost apreciate fiecare în parte și în ansamblu din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și coroborării lor, respectiv corect instanța a ajuns la concluzia de caz.

Necătând la faptul că inculpatul Podarilov Iurie nu a recunoscut vinovăția în comiterea infracțiunii incriminate, instanța de apel a constatat că vinovăția acestuia în comiterea faptei prevăzute la art. 326 alin (3) lit. a) Cod Penal este dovedită prin următoarele probe administrate, cercetate în prima instanță și verificate în ședința instanței de apel, și anume: declarațiile martorului Badenco Vladyslav date în ședința de judecată în prima instanță; declarațiile martorului Rebeja Olesea date în ședința de judecată în prima instanță; declarațiile martorului Brînză Ion date în ședința de judecată în prima instanță; declarațiile martorului Fucedji Larisa date în ședința de judecată în prima instanță; declarațiile martorului Badenco Olexandr date în ședința de judecată în prima instanță; declarațiile martorului Lavric Vladislav date în ședința de judecată în prima instanță; declarațiile martorului Lavric Vadim date în ședința de judecată în prima instanță; declarațiile martorului Cazacov Elena date în ședința de judecată în prima instanță; declarațiile martorului Bulat Eduard date în ședința de judecată în prima instanță; declarațiile martorului Viscun Vladimir date în ședința de judecată în prima instanță; declarațiile martorului Laza Alexei date în ședința de judecată în prima instanță; declarațiile martorului Pșenicinîi Vitalie date în ședința de judecată în prima instanță.

În viziunea instanței de apel vinovăția inculpatului, Podarilov Iurie aferent declarațiilor martorilor audiați, și-a găsit confirmare și prin probele acumulate pe parcursul urmăririi penale și administrate în ședința de judecată a primei instanțe și anume: ordonanța și procesul verbal de ridicare din 23 februarie 2017 (f.d.188-189, vol.II); rezultatele efectuării măsurii speciale de investigații-controlul transiterii banilor din 27 noiembrie 2016 (f.d.93-100, vol.I); rezultatele efectuării măsurii speciale de investigații - interceptarea și înregistrarea comunicărilor și a imaginilor între angajatul poliției Igor Fucedji și Badenco Alexandru din 27 noiembrie 2017 (f.d.101-184, vol. I); rezultatele efectuării măsurii speciale de investigații, urmărirea vizuală, documentarea cu ajutorul mijloacelor tehnice speciale a numitului, Fucedji Igor(f.d.185-226, vol. I); rezultatele efectuării măsurii speciale de investigații, interceptarea convorbirilor telefonice a numitului, Fucedji Igor - conform cărora au fost înregistrate discuții între Fucedji Igor și Badenco Alexandr, cât și discuții cu referire la caz între Fucedji Igor și Podarilov Iurie (f.d.1-50,vol.II); rezultatele efectuării măsurilor speciale de investigații, interceptarea convorbirilor telefonice a numitului, Podarilov Iurie și urmărirea vizuală, documentarea cu ajutorul mijloacelor tehnice speciale a numitului, Podarilov Iurie (f.d.51-118, vol. II); ordonanța și procesul verbal de ridicare din 20 ianuarie 2017 și stenograma discuțiilor, conform căruia de la Badenco Vladyslav a fost ridicat un purtător optic de informație în care au fost înscrise discuțiile lui cu Fucedji Igor prin intermediul produsului program „Viber” și stenograma discuțiilor (f.d.121-134, vol. II); concluziile raportului de expertiză nr. 34/12/1-R-6652, conform căruia „bancnotele prezentate la examinare sunt confecționate la întreprinderea specializată în confecționarea banilor și a hârtiilor de valoare (f.d.87-90, vol. I).

Instanța de apel, ținând cont de prevederile art. 27, art. 99-101 Cod de Procedură Penală, conform cărora cercetând sub toate aspectele probele administrate, verificându-le minuțios, prin prisma admisibilității, pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor, conchide că din probele administrate la materialele dosarului rezultă vinovăția inculpatului, Podarilov Iurie de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (3) lit. a) Cod Penal, individualizată prin „trafic de influență, manifestat prin pretinderea, acceptarea și primirea mijloacelor bănești de către o persoană care are influență sau susține că are influență asupra unei persoane publice, persoane cu funcție de demnitate publică, pentru a-l face să îndeplinească sau nu ori să întârzie sau să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, săvârșite de două persoane, cu primirea de bunuri în proporții deosebit de mare”.

Instanța de apel a constatat cu certitudine că conform relatărilor martorului, Badenco Vladyslav, care a confirmat că după venirea acestuia în audiență la inculpatul, Podarilov Iurie care avea calitatea de șef adjunct al Centrului pentru Combaterea Traficului de Ființe Umane, anume inculpatul i-a spus ca să nu se mai adreseze la avocatul Istrati, și să discute de continuare cu Fucedji Igor, lucru care a și fost făcut, ulterior, cu acordul și sub conducerea lui Podarilov Iurie au fost purtate discuții privind recalificarea acțiunilor lui în baza art. 362 Cod penal și încetarea procesului penal în temeiul actului de amnistie, totodată același martor a comunicat că restul sumei de 20000 euro urma să fie transmiși după nemijlocit adoptarea soluției finale pe caz, fapt care însă nu s-a realizat, datorită diverselor motive invocate de către Fucedji Igor. Mai mult ca atât, martorul, Badenco Vladyslav, a confirmat clar și fără echivoc că inițiativa de rezolvare a problemei a parvenit anume de la inculpatul, Podarilov Iurie care din cele auzite de dânsul a și fabricat cauza penală pe art. 206 Cod penal, în privința lui Badenco Vladyslav.

Instanța de apel a determinat la caz, că și-a găsit deplină confirmare pretinderea anume de către inculpatul Podarilov Iurie a sumei de 30000 euro, în calitate de mijloace bănești care nu i se cuvin ultimului, fapt rezultat și din rezultatele efectuării măsurii speciale de investigații - interceptarea și înregistrarea comunicărilor și a imaginilor între angajatul poliției, Igor Fucedji și Badenco Alexandru, în procesul efectuării căreia, la 27 noiembrie 2017 a fost interceptată cu înregistrarea de imagini, comunicarea din intervalul orelor 13:23-14:17, avută loc în localul cafenelei-restaurant „Kalamaki Greek Taverri”, amplasată pe str. Mitropolitul Varlaam, 88, din municipiul Chișinău, dintre Badenco Alexandru, Badenco Vladyslav și angajatul poliției, Fucedji Igor, în cadrul căreia aceștia au discutat privitor la circumstanțele încetării urmăririi penale în privința lui Badenco Vladyslav, contra remunerării ilicite în sumă totală de 30000 euro. În procesul acestei măsuri a fost fixat prin intermediul tehnicii speciale video faptul cum angajatul poliției Igor Fucedji a primit de la Badenco Alexandru o parte din banii extorcați, în sumă de 10000 euro, acesta asumându-și responsabilitatea de a hotărî definitiv problema încetării urmăririi penale în privința lui Badenco Vladyslav. La fel, în cadrul discuției date a avut loc înțelegerea că restul din suma

extorcată, în sumă de 20 000 euro, Badenco Alexandr o va transmite angajatului poliției Fucedji a 2-a zi.

Instanța de apel a reiterat că deși inculpatul Podarilov Iurie, și apărătorul acestuia au menționat că anume inculpatul a fost persoana care a înaintat propunerea privind modificarea legislației și anume a art. 206 Cod penal, circumstanța dată nu este de natura de a trage concluzia de nevinovăție, în contextul în care nemijlocit în acțiunile inculpatului, Podarilov Iurie, intra în grupul de lucru ce ține de segmentul „măsurile speciale de investigații”, pe marginea acestei cauze, în cadrul căreia potrivit relatărilor martorilor au fost antrenați mai mulți colaboratori ai Centrului pentru Combaterea Traficului de Persoane.

Instanța de apel a reflectat că confirmativă a laturii obiective este nemijlocit sentința judecătorei Chișinău, sediul Centru din data de 23 iunie 2017, prin care Fucedji Igor a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal, și condamnat cu aplicarea rigorilor art. 364¹ Cod de Procedură Penală, la o pedeapsă în formă de amendă în mărime de 4000 unități convenționale, echivalentul a 200000 lei (f.d.48-51, vol. V). Astfel, potrivit acestei sentințe, Fucedji Igor, a recunoscut vina integral de comiterea acestor fapte, și anume a menționat modul în care s-a comis fapta infracțională de trafic de influență, urmare a acțiunii de înțelegere prealabilă și de comun acord anume cu inculpatul Podarilov Iurie.

La capitolul dat, instanța de apel a notat că nu pot fi reținute alegațiile inculpatului și apărătorului acestuia, precum că apărarea nu ar fi avut acces la declarațiile martorului, Fucedji Igor, în cadrul judecării cauzei și nu ar fi avut posibilitatea de a acorda întrebări ultimului, în situația în care cauza penală în privința lui Fucedji Igor a fost disjungată într-un proces penal separat, urmare a depunerii unei cereri de examinare a cauzei penale în privința acestuia într-o procedură simplificată, așa cum prevede norma art. 364¹ Cod de procedură penală.

În cazul dat, instanța de apel a menționat că de fapt, apărarea nu a fost lipsită de dreptul de a lua cunoștință cu sentința de condamnare și nemijlocit declarațiile depuse de către Fucedji Igor, cu atât mai mult că la baza sentinței de condamnare nu au fost puse declarațiile lui Fucedji Igor, fapt care exclude careva pretinse încălcări după cum consideră apărarea și inculpatul, Podarilov Iurie.

Instanța de apel a notat că la caz și-a găsit confirmare integrală și latura subiectivă a infracțiunii de trafic de influență, sub aspectul circumstanțelor în care martorii, Badenco Olexandr și Badenko Vladyslav, au comunicat, că anume Fucedji Igor, de comun acord cu Podarilov Iurie Sergiu au pus la cale metoda și modalitatea de estorcare a sumei de 30000 euro, iar în cele din urmă lui Fucedji Igor i s-a transmis, sub controlul organelor de resort prima tranșă de 10000 euro, cu atât mai mult că în acest caz, s-a adeverit cert faptul că atât inculpatul, Podarilov Iurie, cât și Fucedji Igor, nu aveau dreptul de a dispune încetarea urmăririi penale în privința lui Badenco Vladyslav, sau recalificarea acțiunilor acestuia de la art. 206 la art. 362 Cod penal, or, ține de competența procurorului de a dispune prin

ordonanță motivată aceste acțiuni. De asemenea și martorii, Laza Alexei, Pșenicinîi Vitalie și Viscun Vitalie, au comunicat că cauza penală pornită în baza art. 206 Cod penal, în privința lui Badenco Vladyslav, era una de rezonanță și era ținută la control, astfel că fiecare acțiune procesuală pe marginea acestui caz, era verificată și coordonată cu conducerea Centrului pentru Combaterea Traficului de Persoane.

Instanța de apel a conchis că în cazul de față, a fost întregită integral și latura subiectivă, datorită nemijlocit modalității de acționare a inculpatului, Podarilov Iurie, precum și datorită măsurilor speciale de investigație efectuate la caz, care adevăresc pretinderea, acceptarea și primirea de către inculpatul, Podarilov Iurie, a sumei de 10000 euro, din totalul sumei pretinse inițial de la Badenco Olexandr de 30000 euro, în vederea încetării urmăririi penale sau recalificării acțiunilor lui Badenco Vladyslav, acțiuni care de altfel nu intrau în competența acestora în virtutea atribuțiilor funcționale, însă chiar și în această situație, datorită descrierii elementelor constitutive ale infracțiunii, se atestă că fapta infracțională și-a găsit realizare deplină.

Instanța de apel a notat că în acest caz, a fost întrunit și calitatea de subiect al infracțiunii de trafic de influență, în contextul în care inculpatul, Podarilov Iurie la comiterea infracțiunii a acționat în calitate de persoană publică, fiind angajat în calitate de director adjunct al Centrului pentru combaterea Traficului de Persoane, fapt atestat și prin extrasul din ordinul de numire a lui Podarilov Iurie în funcția de director adjunct al Centrului pentru combaterea Traficului de Persoane nr. 4ef, din 05 martie 2013 (f.d.32, vol. III) și fișa postului inculpatului, Podarilov Iurie (f.d.33-38, vol. III).

În sensul dat, instanța de apel a reținut drept declarative alegațiile avocatului precum că la data de 20 noiembrie 2016, Badenco Olexandr a depus o petiție privind acțiunile de estorcare de bani, care a fost primită de către Ghenciu Ruslan și care contrar prevederilor art. 263 alin. (7) Cod de procedură penală, nu poate fi considerată drept sesizare, deoarece petiționarul nu a fost preîntâmpinat despre răspunderea penală, totodată această petiție urma a fi examinată în conformitate cu prevederile Legii cu privire la petiționare, nefiind înregistrată în R-1 în termenul de 24 de ore, astfel fiind încălcate prevederile art. 262 - art. 265 Cod de procedură penală, fapt care constituie o încălcare gravă, mai mult ca atât că sesizarea dată nu a fost prezentată apărării.

Instanța de apel a relevat că, urmează a fi respins și argumentul invocat de către apelanți precum că prezentarea în ședința primei instanțe a sentinței de condamnare a lui Fucedji Igor, constituie încălcarea dreptului la un proces echitabil, deoarece apărarea nu a avut accesul la declarațiile acestuia, or, la baza sentinței de condamnare a lui Podarilov Iurie Sergiu nu au fost puse nici sentința de condamnare a lui Fucedji Igor pentru comiterea împreună cu Podarilov Iurie a infracțiunii de trafic de influență, dar și nici nu au fost puse declarațiile lui Fucedji Igor.

La fel, instanța de apel a respins ca fiind neavenite și alegațiile apelanților precum că acuzarea nu a prezentat careva probe ce să dovedească vina lui

Podarilov Iurie de estorcare a banilor, iar martorul, Badenco Olexandr, în cadrul urmăririi penale nu a relatat despre pretinsa estorcare de către Podarilov Iurie a careva sume bănești, fapt susținut de către martor și în ședința instanței de fond, și cu atât mai mult Badenco Olexandr a relatat că anume dînsul a propus bani lui Fucedji Igor, fiind astfel o provocare din partea lui Badenco Olexandr, or, martorul, Badenco Olexandr, a remarcat absolut contrariul și anume acesta a susținut că atunci când a venit la audiență la Podarilov Iurie XXXXX, anume inculpatul i-a comunicat și i-a dat de înțeles că problema poate fi soluționată pe loc, iară antrenarea avocatului Istrati, și i-a spus să comunice în continuare cu Fucedji Igor, care a și realizat în continuare la indicația anume a inculpatului, Podarilov Iurie XXXXX, pretinderea, acceptarea și primirea sumei de 10000 euro.

Instanța de apel a notat că nu s-a constatat o careva provocare în acțiunile lui Badenco Olexandr, de vreme ce ultimul a acționat strict în limita atribuțiilor legale admisibile, și anume acesta a fost persoana care a acceptat propunerea venită de la Fucedji Igor, prin intermediul lui Podarilov Iurie de a transmite suma de 30000 euro, însă a menționat că va fi transmisă în rate, inițial fiind transmisă suma de 10000 euro, bani care au fost ridicați de la martorul, Fucedji Larisa, fapt confirmat de ultima, cât și prin ordonanța și procesul verbal de ridicare din 23 februarie 2017, conform căruia de la Fucedji Larisa Ion au fost ridicați într-un plic de culoare albă, bani în valută euro, în sumă de 10000 euro. Bani care au fost primiți de Fucedji Igor de la Badenco Olexandr.

Instanța de apel a respins și argumentul apelanților precum că martorii, Fucedji Igor, Brînză Ion, Lavric Viadislav, au confirmat că Podarilov Iurie nu a estorcat mijloace bănești, iar Badenco Olexandr a relatat că presupune că banii estorcați urmau să ajungă la Podarilov Iurie, or, martorii, Lavric Vladislav și Badenco Olexandr au comunicat absolut contrariul celor susținute, astfel că atât apărarea cât și inculpatul Podarilov Iurie, redau declarațiile ultimilor selectiv, alegând doar unele frânturi din declarații favorabile inculpatului, cu atât mai mult că în cadrul cauzei penale în privința lui Fucedji Igor, ultimul a recunoscut vina, a recunoscut probele administrate în faza de urmărire penală și a pledat pentru examinarea cauzei penale în privința sa în procedură simplificată, prevăzută de art. 364¹ Cod de Procedură Penală.

Instanța de apel a considerat declarativ, formal și convențional argumentul inculpatului și a apărătorului acestuia precum că declarațiile martorului, Badenco Olexandr, nu pot fi puse la baza sentinței de condamnare, deoarece acesta rămîne a fi interesat în finalul cauzei și pronunțarea unei hotărîri de condamnare, în contextul în care acestea sunt doar opinii și păreri subiective ale apelanților, care nu au fost susținute de careva date probante.

În viziunea instanței de apel nu schimbă și nu denotă lipsa elementelor infracțiunii în acțiunile lui Podarilov Iurie nici faptul că martorii, V. Pșenicinîi și V. Ciobanu, au declarat că Podarilov Iurie a susținut întotdeauna că în acțiunile lui Badenco Vladislav este componenta infracțiunii prevăzute de art. 206 Cod Penal, în contextul în care faptul dat a fost infirmat prin probatoriul administrat la

caz, cu atât mai mult că martorii sus vizați au comunicat că complicele inculpatului, Podarilov Iurie, Fucedji Igor, a pledat întotdeauna pentru reîncadrarea acțiunilor lui Badenco Vladyslav, dar și cu atât mai mult în situația în care vina lui Podarilov Iurie și-a găsit confirmare indubitabilă.

Instanța de apel a considerat neîntemeiată și alegația apelanților precum că martorii, Cazacov Elena și Bulat Eduard, au susținut că cauza penală de învinuire a lui Badenco Vladyslav de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 206 Cod Penal, urma să fie expediată spre examinare în instanța de judecată, în contextul în care chiar dacă nu a fost atins scopul pentru care s-a pretins traficul de influență, infracțiunea deja s-a consumat, fapt reiterat nemijlocit urmare a cercetării probatoriului, conform căruia s-a adevărit pretinderea, acceptarea și nemijlocit primirea de către Podarilov Iurie XXXXX prin intermediul lui Fucedji Igor, a sumei de 10000 euro, pentru încetarea cauzei penale, sau reîncadrarea acțiunilor lui Badenco Vladyslav de la art. 206 Cod Penal, la art. 362 Cod Penal.

În virtutea celor expuse, instanța de apel a considerat corectă, întemeiată și motivată soluția privind vinovăția lui Podarilov Iurie, de comiterea infracțiunii prevăzute de an. 326 alin. (3), lit. a) Cod Penal, astfel că argumentele inculpatului și a apărătorului acestuia de referință la nevinovăție, urmează a fi apreciate critic, fiind doar o metodă de eschivare a lui Podarilov Iurie de la răspunderea penală pentru fapta infracțională comisă.

Instanța de apel a considerat totuși necesar de a interveni în sentința contestată, datorită constatării unor erori de drept admise la etapa urmăririi penale, cât și constatării încălcării drepturilor privind condițiile de detenție ale lui Podarilov Iurie, garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, astfel că la acest capitol instanța de apel va interveni în sentința judecătoreiei Chișinău, sediul Centru din 25 ianuarie 2018, din oficiu în conformitate cu prevederile art. 409 alin. (2) Cod de Procedură Penală, care indică că „în limitele prevederilor arătate în alin.(1), instanța de apel este obligată ca, în afară de temeiurile invocate și cererile formulate de apelant, să examineze aspectele de fapt și de drept ale cauzei, însă fără a înrăutăți situația apelantului”.

Instanța de apel a notat necesitatea de a interveni în sentința contestată din oficiu la capitolul identificării unor erori de procedură admise la etapa de urmărire penală, acestea fiind manifestate nemijlocit prin încălcarea unor anumite termene de procedură, precum și modalitatea de întocmire a unor acte procedurale, erori asupra cărora instanța de fond deși a constatat că sunt nemotivate, nu a reținut faptul că însuși acuzatorul de stat la etapa de dezbateri judiciare a pledat pentru reducerea drept recompensă pentru aceste încălcări ale drepturilor lui Podarilov Iurie, din pedeapsa penală ce urma a fi numită.

Instanța de apel a reiterat că prima instanță pripit și eronat nu a analizat aceste încălcări procedurale, care în cele din urmă atrag încălcarea drepturilor lui Podarilov Iurie asupra unui proces echitabil și cu toate că acuzatorul de stat la etapa judecării cauzei în prima instanță a atras atenția și le-a considerat ca fiind

omisiuni neîntemeiate ale organului de urmărire penală, care însă nu denotă nulitatea întregului spectru ale actelor întocmite pe parcursul prezentului proces penal, urmau a fi analizate prin prisma cerințelor de drept de referință.

În conformitate cu prevederile art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală, „dacă, în cursul urmăririi penale sau judecării cauzei, s-au constatat încălcări care au afectat grav drepturile inculpatului ce derivă din calitatea procesuală a inculpatului, instanța examinează posibilitatea reducerii pedepsei inculpatului drept compensare pentru aceste încălcări”.

Instanța de apel a notat că termenul amânării prelungirii aducerii la cunoștință a ordonanței de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuț și a drepturilor sale a lui Podarilov Iurie a fost amânat prin încheierea judecătorului de instrucție din cadrul Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 23 ianuarie 2017, pe o perioadă de 30 de zile, termen care a expirat la data de 22 februarie 2017, însă necătând la acest fapt, lui Podarilov Iurie i s-a adus la cunoștință ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuț peste două zile de la data limită stabilită prin încheierea judecătorului desemnat cu atribuțiile judecătorului de instrucție.

Așa fiind, instanța de apel a reținut că termenul dat, neîntemeiat a fost omis de către procuror, dat fiind faptul că însuși la data de 24 februarie 2017, Podarilov Iurie a fost audiat în calitate de bănuț (vol. III, f.d.60-61), și tot la data de 24 februarie 2017, Podarilov Iurie a fost reținut în conformitate cu prevederile art. 166 Cod de procedură penală (f.d.63-64, vol. III).

Astfel, instanța de apel a constatat că eroarea în cauză deși nu este de natura de a afecta întregul proces penal prin prisma nemijlocit a faptului că nu este una de gravitate mare, nu atrage nulitatea actului procedural, însă totuși urmează a fi reținută și abordată drept recompensă pentru încălcare la numirea pedepsei.

Instanța de apel a constatat că, o altă eroare admisă de către organul de urmărire penală se rezumă la încălcarea rigorilor art. 260 alin. (2) Cod de procedură penală, care indică că „procesul-verbal trebuie să cuprindă: pct. 1) locul și data efectuării acțiunii de urmărire penală; pct. 2) *funcția, numele și prenumele persoanei care întocmește procesul-verbal*; pct. 3) numele, prenumele și calitatea persoanelor care au participat la efectuarea acțiunii de urmărire penală, iar dacă este necesar, și adresele lor, obiecțiile și explicațiile acestora; pct. 4) data și ora începerii și terminării acțiunii de urmărire penală; pct. 5) *descrierea amănunțită a faptelor constatate, precum și a măsurilor luate în cadrul efectuării acțiunii de urmărire penală*; pct. 6) mențiunea privind efectuarea, în cadrul realizării acțiunii de urmărire penală, a fotografierii, filmării, înregistrării audio, interceptării convorbirilor telefonice și a altor convorbiri sau executarea mulajelor și tiparelor de urme, privind mijloacele tehnice utilizate la efectuarea acțiunii respective de urmărire penală, condițiile și modul de aplicare a. lor, obiectele față de care au fost aplicate aceste mijloace, rezultatele obținute, precum și mențiunea că, înainte de a se utiliza mijloacele tehnice, despre aceasta s-a comunicat persoanelor care participă la efectuarea acțiunii de urmărire penală”. Astfel, necătând la faptul că inițial în același proces-verbal se menționează în vederea transmiterii pretensei

sume estorcate de la Badenco Olexandr, ultimului i s-a transmis suma de 15000 euro în bancnote cu nominalul a 500 euro 22 bancnote, 2 bancnote cu nominalul 200 euro și 36 bancnote cu nominalul de 100 euro, și totodată Badenco Olexandr a contrasemnat faptul că a primit suma de 15000 euro, la sfârșitul procesului-verbal vizat, Badenco Olexandr a scris cu mâna în limba rusă, că a primit suma de 10000 euro, astfel existând o neconcordanță în ce privește în cele din urmă suma de bani pe care acesta a primit-o, cu toate că conform relatărilor lui Badenco Olexandr și a martorului, Lavric Vladislav, se atesta cu lui Badenco Olexandr i s-a transmis suma de 10000 euro.

Tot la capitolul încălcărilor admise, instanța de apel a reiterat și faptul că în partea introductivă a procesului-verbal este menționat că acesta este întocmit de către ofițerul principal de investigații din cadrul SPIA al MAI, Sîrbu Ghenadie, însă ulterior, acest proces-verbal este semnat și indicat ca fiind întocmit de către ofițerul principal de investigații ai secției nr. 2 a DCC din cadrul SPI și A al MAI, Lavric Vladislav.

Instanța de apel a reiterat că, aceste erori de ordin procesual de asemenea afectează legalitatea actului nominalizat, însă nu denotă și ilegalitatea lui cu consecințe de nulitate prin prisma rigorilor art. 251 Cod de procedură penală, or, datele din procesul-verbal au fost confirmate în ședința de judecată, astfel că martorul, Lavric Vladislav, a confirmat că anume dânsul a întocmit acest proces-verbal și că lui Badenco Olexandr i s-a transmis suma de 10000 euro, totodată și Badenco Olexandr a confirmat că a primit suma de 10000 euro.

Tot aici, instanța de apel a reținut că în același proces-verbal s-a indicat că bancnotele în cuantum de 15000 euro au fost multiplicat cu ajutorul aparatului HP Laser Jet 3055, pe când însă în ordonanța procurorului în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale Rotaru Denis din 24 februarie 2017 se indică că banii în sumă de 10000 au fost examinați și xeroxați cu ajutorul imprimantei EPSON L200. Mai mult ca atât în același proces-verbal de examinare și transmitere a mijloacelor bănești, este menționat că examinarea sumei de 15000 euro în bancnote cu nominalul a 500 euro 22 bancnote, 2 bancnote cu nominalul 200 euro și 36 bancnote cu nominalul de 100 euro a avut ioc la data de 31 octombrie 2016, ora 12.54, în mun. Chișinău, str. Vasile Alecsandri, 83, fără a se lua în considerație că la general urmărirea penală a fost pornită la data de 23 noiembrie 2016, iar acțiunea procesuală analizată a avut loc la data de 26 noiembrie 2016, cu toate că Badenco Olexandr a semnat acest proces-verbal cu data de 25 noiembrie 2016, tot acesta a indicat sub semnătură că a primit suma de bani la data de 26 noiembrie 2016 (vol. II, f.d.62-verso).

În atare conținut, instanța de apel a notat că nici asupra acestor erori procesuale instanța de fond nu s-a expus, deși s-a axat pe procesul-verbal privind corectarea erorilor materiale din data de 24 noiembrie 2017, urma să rețină că conform art. 249 alin. (1) Cod de procedură penală, care indică că „erorile materiale evidente din cuprinsul unui act procedural se corectează de însuși organul de urmărire penală, de judecătorul de instrucție sau de instanța de judecată care a

întocmit actul, la cererea celui interesat ori din oficiu". Astfel, conform procesului-verbal privind corectarea erorilor materiale din 24 noiembrie 2017, întocmit de către ofițerul principal de investigații al DCC a SPI și al MAL Vladislav Lavric, s-a dispus corectarea erorii materiale din conținutul procesului-verbal de examinare și transmitere a mijloacelor bănești din 25 noiembrie 2016, prin înlocuirea sintagmei „Sîrbu Ghenadie” cu sintagma „Vladislav Lavric”, de asemenea s-a înlocuit sintagma „31.10.2016”, cu sintagma „25.11.2016”, și la fel s-a înlocuit sintagma „Hp LaserJet 3055”, cu sintagma „Epson L 200” (vol. V, f.d.35).

Instanța de apel a reținut că actul expus supra nu poate fi luat în considerație drept justificativ erorilor procesuale admise la etapa urmăririi penale, în primul rând reieșind din faptul că acesta nu înlătură eroarea procedurală admisă la capitolul aducerii la cunoștința lui Podarilov Iurie a ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuț și a drepturilor sale, și se referă doar la procesul-verbal de examinare și transmitere a mijloacelor bănești din 25 noiembrie 2016.

Necătând la întocmirea acestui proces-verbal de corectare a erorilor, instanța de apel l-a apreciat critic și nu-l va considera ca fiind un act care înlătură omisiunile și erorile mecanice, în contextul în care acest proces-verbal nu era la materialele cauzei penale la etapa finalizării urmăririi penale, or, urmărirea penală în această cauză penală a fost finalizată la data de 26 aprilie 2017, odată cu întocmirea rechizitoriului, iar cauza penală a fost remisă în judecătoria Chișinău, la data de 28 aprilie 2017, astfel că procesul-verbal de corectare a erorilor a fost întocmit ulterior finalizării urmăririi penale și anume la data de 24 noiembrie 2017, atunci când cauza penală se afla la etapa judecării cauzei în instanța de judecată.

De asemenea, instanța de apel a remarcat și faptul că procesul-verbal de corectare a erorilor din 24 noiembrie 2017, are un caracter general deoarece nu înlătură total erorile admise în procesul-verbal de examinare și transmitere a mijloacelor bănești, în primul rând reieșind din faptul că deși se înlocuiește sintagma „Sîrbu Ghenadie” Cu sintagma „Vladislav Lavric”, nu a fost corectată nemijlocit funcția persoanei care a întocmit acest proces-verbal, or, Sîrbu Ghenadie are funcția de ofițer principal de investigații din cadrul SPIA al MAI, iar Lavric Vladislav are funcția de ofițerul principal de investigații al DCC a SPI și al MAI. La fel, în procesul-verbal de corectare a erorilor din 24 noiembrie 2017, se înlocuiește sintagma „31.10.2016”, cu sintagma „25.11.2016”, pe când însă în procesul-verbal de examinare și transmitere a mijloacelor bănești din 25 noiembrie 2016 este menționată data de 31 octombrie 2016, orele 12 și 54 min.

Instanța de apel a specificat că, un al proces-verbal de corectare a erorilor materiale, a fost întocmit la aceeași dată, 24 noiembrie 2017, de către procurorul în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Denis Rotam, conform căruia s-a dispus a corecta eroarea materială în conținutul ordonanței din 24 februarie 2017 privind aprecierea rezultatelor măsurii speciale de investigații, „controlul transiterii sau primirii banilor, serviciilor”, prin înlocuirea sintagmei „10000”, cu sintagma „15000” ca sumă de bani care a fost examinată la data de 25 noiembrie 2016 (vol. V, f.d.88). Instanța de apel a aprecia

critic și procesul-verbal dat fiind faptul că conform procesului-verbal de examinare și transmitere a mijloacelor bănești din 25 noiembrie 2016, se atestă că Badenco Olexandr a scris în limba rusă clar că a primit suma de 10000 euro și nicidecum suma de 15000 euro, după cum a corectat procurorul eroarea materială admisă în conținutul ordonanței din data de 24 februarie 2017, privind autorizarea măsurilor speciale de investigații.

Instanța de apel a determinat și nerespectarea termenului rezonabil de examinare a cauzei penale prevăzut de art. 20 Cod de procedură penală, care indică că „alin. (1) urmărirea penală și judecarea cauzelor penale se face în termene rezonabile. Alin. (2) criteriile de apreciere a termenului rezonabil de soluționare a cauzei penale sânt: pct. 1) complexitatea cazului; pct. 2) comportamentul participanților la proces; pct. 3) conduita organului de urmărire penală și a instanței de judecată; pct. 3¹) importanța procesului pentru cel interesat; pct. 4) vârsta de până la 18 ani a victimei. Alin. (3) urmărirea penală și judecarea cauzelor penale în care sânt persoane aflate în arest, precum și minori, se fac de urgență și în mod preferențial. Alin. (4) respectarea termenului rezonabil la urmărirea penală se asigură de către procuror, iar la judecarea cazului - de către instanța respectivă”.

Instanța de apel a notat că la examinarea cauzei penale a fost încălcat termenul de numire a ședinței preliminare, cu atât mai mult că inculpatul, Podarilov Iurie s-a aflat în stare de „arest preventiv”, fapt care urma să determine instanța de judecată să numească ședința preliminară în regim de urgență și prioritate, fapt respins însă neîntemeiat de către prima instanță.

Sub aspectul dat, instanța de apel a reiterat că erorile vizate, ce țin de calitatea procesuală a inculpatului, Podarilov Iurie, deși nu afectează legalitatea și rectitudinea întregului proces penal, sunt de natura de afecta drepturile lui Podarilov Iurie, circumstanță care în viziunea instanței de apel este de natura de a trage în le din urmă reducerea din pedeapsa numită, drept o recompensă pentru aceste încălcări, luând din pedeapsa principală în formă de închisoare, cât și din pedeapsa complementară, astfel încât aceasta să constituie o recompensă echitabilă și să remedieze drepturile afectate ale inculpatului Podarilov Iurie.

Instanța de apel a notat că în conformitate cu prevederile art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, „în cazul constatării încălcării drepturilor privind condițiile de detenție, garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, reducerea pedepsei se va calcula în felul următor: două zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv”. Așa dar, dispozițiile art. 3 din Convenție impun autorităților statului obligația substanțială de a lua măsuri adecvate pentru asigurarea integrității corporale și morale a persoanelor private de libertate. Astfel, statul are obligația de a nu supune un deținut la rele tratamente și de a asigura condiții de detenție la anumite standarde.

Instanța de apel a relevat că, atunci când sunt evaluate condițiile de detenție, trebuie luate în considerație efectele cumulative ale acestor condiții, precum și durata detenției sau declarațiile specifice invocate de reclamant.

Instanța de apel a reținut că privitor la condițiile de detenție, jurisdicția europeană ține cont și de Regulile europene privind regimul de deținere în închisori, norme care prevăd reguli referitoare la cazare, precum repartizarea în celule a deținuților în funcție de sex, vârstă, cazier judiciar, de etapa procedurii penale (arestați preventiv/condamnați), de tipul de infracțiune săvârșită și de pericolozitatea infractorului, de respectarea credințelor religioase ale deținuților etc. Deși izolarea deținuților nu este, în sine, contrară Convenției, totuși condițiile concrete de izolare, durata, personalitatea, starea de sănătate a deținutului constituie elemente care pot conduce la constatarea încălcării art. 3 din Convenție.

Instanța de apel a menționat că, conform certificatului nr. 3P-2391/17, din 12 octombrie 2017, eliberat de către administrația Penitenciarului nr. 13, mun. Chișinău, Podarilov Iurie a fost deținut în perioada de la 05 mai 2017 până la data de 12 octombrie 2017 în celula nr. 128 din 04 mai 2017 până la 15 iunie 2017, cu capacitatea de 4 locuri și suprafața de 9,88 m², în celula nr. 142 în perioada de la 15 iunie 2017 - 19 iunie 2017, cu capacitatea de 6 locuri și suprafața de 21 m² și în celula nr. 129, în perioada de la 19 iunie 2017 - 12 octombrie 2017, cu capacitatea de 4 locuri și suprafața de 9,88 m² (vol. IV, f.d.174). Aceleași circumstanțe privind celulele supraaglomerate, durata detenției preventive, condițiile anti-sanitare de detenție au fost reiterate și de către condamnații, Ciobanu Alexandru, Cojocari Vasile și Stati Stanislav, care au remarcat condițiile de detenție nu au fost încălcate și anume faptul că unui deținut îi revin aproximativ 2,5 m² din celulă, lipsește spațiul special amenajat pentru fumat, motiv pentru care fumătorii sunt nevoiți să delimiteze în celulă în prezența lui Podarilov Iurie, starea igienică este deplorabilă, ar veceul este amplasat nemijlocit lângă paturile pentru dormit și nu este izolat de restul celulei, saltelele sunt uzate și lenjeria de pat este primită de la domiciliu de fiecare condamnat prin intermediul coletelor aduse de rude, hainele sunt spălate și uscate doar în elulă, totodată în celulă sunt prezente insecte și rozătoare (vol. V, f.d.175-177). De asemenea conform extrasului din fișa medicală de ambulatoriu al deținutului Podarilov Iurie din 18 octombrie 2017, se atestă că ultimul se află la tratament la Secția Medicală a Penitenciarului nr. 13, mun. Chișinău din data de 09 octombrie 2017, Cu diagnosticul clinic „Hipertensiune arterială esențială gradul II, risc adițional moderat-înalt” (vol. IV, f.d.172).

În aserțiunea celor descrise, instanța de apel a notat că la caz, s-a constatat încălcarea condițiilor de detenție ale inculpatului, Podarilov Iurie, astfel că prin prisma rapoartelor Comitetului European pentru prevenirea torturii și tratamentelor sau pedepselor inumane sau degradante, care efectuează periodic vizite de documentare în centrele de detenție din Republica Moldova, pe marginea fiecărei vizite se întocmește un raport cu descrierea celor constatate și a recomandărilor, astfel că faptele invocate de către inculpatul Podarilov Iurie, privind celulele supraaglomerate, durata detenției preventive, condițiile antisaniare, conduc la remediul național prin reducerea pedepsei inculpatului, Podarilov Iurie din pedeapsa principală în formă de închisoare a termenului de 8 luni, și prin reducerea din pedeapsa complementară, în formă de privare dreptul

de a ocupa funcții în organele de drept ale Republicii Moldova a termenului de 2 ani.

Instanța de apel analizând circumstanțele descrise supra, la capitolul pedepsei penale ce urmează a fi aplicată inculpatului, Podarilov Iurie, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal, atestă că în corespundere cu prevederile art. 7 alin. (1) Cod penal, „la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală”.

La stabilirea pedepsei penale, instanța de apel a ținut cont de gravitatea acțiunii săvârșite, că a fost comisă o infracțiune gravă, de persoana inculpatului, care nu are antecedente penale, anterior nefiind condamnat, nu a recunoscut vina, nu figurează la evidența medicului narcolog și psihiatru, este căsătorit și are la întreținere doi copii minori, astfel că urmare celor distinse se impune concluzia că sancțiunea penală privativă de libertate și cea complementară, aplicată în privința lui Podarilov Iurie, este pe deplin justificată și întemeiată, or, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Instanța de apel a reținut că inculpatul, Podarilov Iurie are studii superioare, este căsătorit, și are doi copii minori la întreținere, anterior a fost angajat în calitate de șef-adjunct a Centrului de Combatere Trafic Ființe Umane, fiind supus militar, nu dispune de careva titluri speciale, grade de calificare și distincții de stat, și anterior nu a fost condamnat.

Careva circumstanțe atenuante din categoria celor vizate la art. 76 alin. (1) Cod penal, instanța de apel nu a identificat, la fel nefiind constatate și careva circumstanțe agravante din rândul celor privite la art. 77 alin. (1) Cod penal, în privința inculpatului Podarilov Iurie.

Instanța de apel a remarcat că drept urmare a analizării circumstanțelor în care a fost comisă fapta de trafic de influență, personalitatea inculpatului, lipsa antecedentelor penale, faptul că este angajat în câmpul muncii, are la întreținere doi copii minori, în viziunea instanței de apel se distinge necesitatea menținerii sancțiunii penale de bază și a celei complementare, însă urmare a constatării încălcării drepturilor privind condițiile de detenție ale lui Podarilov Iurie, prevăzute de art. 3 CEDO i se va reduce din pedeapsa stabilită, termenul închisorii de 8 luni și din pedeapsa complementară în formă de privare de dreptul de a ocupa funcții în organele de drept ale RM termenul de 2 ani, și i se va stabili lui Podarilov Iurie pedeapsa în formă de închisoare pe un termen de 3 ani, 4 luni, pedeapsă care în temeiul art. 72 alin. (3) Cod penal, urmează a fi executată în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea lui Podarilov Iurie de dreptul de a ocupa funcții în organele de drept ale Republicii Moldova pe un termen de 3 ani, sancțiune obligatorie și corect a fi aplicată la caz.

Analizând circumstanțele privind personalitatea inculpatului, circumstanțele comiterii infracțiunii, cât și gravitatea faptei, instanța de apel a consideră că aplicarea unei pedepse privative de libertate față de inculpatul, Podarilov Iurie este inoportună și neproportională infracțiunii comise, cât și urmărilor prejudiciabile survenite.

În acest sens, instanța de apel a invocat că în temeiul art. 90 alin. (1) Cod penal, „dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai decît în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiuni și, prin respectarea condițiilor probațiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat. Controlul asupra comportării celor condamnați cu suspendarea condiționată a executării pedepsei îl exercită organele competente, iar asupra comportării militarilor - comandamentul militar respectiv.

Prin prisma acestui cadrul normativ de referință, instanța de apel relevă că condițiile privind acordarea suspendării condiționate a executării pedepsei prevăzute de art. 90 Cod penal se referă la: pedeapsa aplicată și natura infracțiunii; circumstanțele cauzei și persoana infractorului; aprecierea instanței că scopul nu poate fi atins și fără executarea acesteia. Condiții cu privire la pedeapsa aplicată și natura infracțiunii.

O condiție prevăzută expres în art. 90 alin. (1) Cod penal constituie și concluzia instanței că nu este rațional ca făptuitorul să execute pedeapsa stabilită. Astfel, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că scopul pedepsei poate fi atins chiar și fără executarea efectivă a acesteia. În formarea convingerii, instanța de judecată ține cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege, inclusiv are în vedere întreaga conduită a condamnatului înainte de săvârșirea faptei, după săvârșirea faptei, în timpul judecării, precum și alte aspecte ce privesc personalitatea infractorului, bazându-se pe materialele cauzei administrate în cadrul cercetării judecătorești.

La acest capitol, instanța de apel a menționat că din dispoziția art. 90 alin.(1) Cod Penal rezultă că pentru aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal este necesară stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pentru infracțiunile comise cu intenție pe un termen de cel mult 5 ani, condiții care sunt întrunite în speța dată.

După cum rezultă din interpretarea sistemică a prevederilor art. 326 alin. (3), lit. a) Cod penal, și art. 16 alin. (4) Cod penal, componența infracțiunii săvârșită

de inculpat se atribuie la categoria celor grave și ca urmare sunt pasibile aplicării la caz dispozițiile art. 90 Cod Penal.

Astfel, instanța de apel a ajuns la concluzie că scopul prestabilit al legii penale privind corectarea și reeducarea inculpatului, Podarilov Iurie, va fi pe deplin atins, prin aplicarea pedepsei sub formă de închisoare, cu suspendarea executării acesteia în baza art. 90 Cod penal, pe o perioadă de probațiune de 3 ani, or, aplicarea unei altei pedepse, nu va fi nici rațională și nici proporțională acțiunilor comise de către acesta.

5. Decizia instanței de apel din 22 martie 2018 a fost atacată cu recurs ordinar de către:

- procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Andronic Natalia, prin care invocând ca temei de drept prevederile art. 427 alin.(1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei, cu menținerea sentinței primei instanțe;

- procurorul în Procuratura pentru Combaterea Criminalității organizate și Cauze Speciale, Tatiana Timofti-Rusanovscaia, prin care invocând ca temei de drept prevederile art. 427 alin.(1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei, cu menținerea sentinței primei instanțe;

- avocatul Grajdan Iulian în numele inculpatului Podarilov Iurie, prin care invocând ca temei de drept prevederile art. 427 alin.(1) pct. 6), 8), 12), 15), 16) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi decizii prin care inculpatul să fie achitat de sub învinuirea înaintată.

6. Prin decizia Colegiului penal largi al Curții Supreme de Justiție din 13 noiembrie 2018, au fost admise recursurile ordinare, casată total decizia instanței de apel și remisă cauza la rejudecare în aceeași instanță de apel în alt complet de judecată.

6.1. În motivarea soluției, instanța de recurs ordinar a menționat că, instanța de apel la baza deciziei de condamnare a inculpatului a luat în calcul sentința de condamnare a lui Fudceji Igor, încălcându-i dreptul inculpatului la un proces echitabil prevăzute de art. 6 al Convenției europene a drepturilor omului, or în privința lui Fudceji Igor procesul penal a fost disjuns într-o procedură separată, cauza fiind examinată în procedură simplificată conform prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală.

Instanța de recurs ordinar a menționat poziția neclară a instanței de apel care în partea descriptivă a deciziei susține că „instanța de apel confirmă prezența laturii obiective în acțiunile inculpatului nemijlocit prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 23 iunie 2017 (.....) potrivit acestei sentințe, Fucedji Igor, a recunoscut vina integral de comiterea acestor fapte, și anume a menționat modul în care a comis fapta infracțională de trafic de influență, urmare a acțiunii de înțelegere prealabilă și de comun acord cu inculpatul, Podarilov Iurie (...) respinge ca nefondate alegațiile inculpatului și apărătorului acestuia, precum că apărarea nu ar fi avut acces la declarațiile martorului, Fucedji Igor, or cauza a fost disjunsă într-un proces penal separat, urmare a depunerii unei cereri de examinare

a cauzei penale în privința acestuia într-o procedură simplificată, așa cum prevede norma art. 364¹ Cod de procedură penală, iar apărarea nu a fost lipsită de dreptul de a lua cunoștință cu sentința de condamnare și nemijlocit cu declarațiile depuse de către Fucedji Igor, cu atât mai mult că la baza sentinței de condamnare nu au fost puse declarațiile lui Fucedji Igor, fapt care exclude careva pretinse încălcări după cum consideră apărarea”, or instanța de apel eronat susține că inculpatul nu a fost lipsit de dreptul de a lua cunoștință cu declarațiile lui Fucedji Igor, deoarece apărarea a avut acces la sentința de condamnare a acestuia.

Instanța de recurs ordinar a indicat că, condamnarea inculpatului în baza declarațiilor unui coacuzat, fără posibilitatea interogării acestui, încalcă grav dreptul inculpatului la apărare (cauza Navalnyy și Ofitserov vs Rusia din 04.07.2016).

De asemenea, instanța de recurs ordinar a specificat că îi este neclară poziția instanței de apel care contradictoriu susține că vinovăția inculpatului este dovedită și prin sentința de condamnare a lui Fucedji Igor, cauza fiind examinată în baza prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală (inculpatul recunoaște că a comis fapta împreună cu Podarilov Iurie), totodată susținând că nu a luat în calcul la baza condamnării inculpatului declarațiile lui Fucedji Igor.

Instanța de apel respingând alegațiile apărării precum că nu au avut acces la declarațiile lui Fucedji Igor, a indicat că ultimii au putut face cunoștință cu sentința de condamnare a lui Fucedji Igor, unde sunt incluse declarațiile acestuia.

Instanța de recurs a menționat că, simpla lecturare a sentinței sau declarațiilor lui Fucedji Igor nu poate fi luată în considerare dacă apărarea nu a avut posibilitatea în nici un stadiu al procedurii anterioare să interogheze persoana.

Întru protejarea prezumției nevinovăției a inculpatului, instanța de apel eronat a indicat sentința de condamnare lui Fucedji Igor, or ultimul nu a fost audiat în calitate de martor în respectiva cauză penală, mai mult, în privința acestuia procesul penal a fost disjuns într-o procedură separată. Astfel, faptele invocate într-o sentință anterioară emisă de o instanță pe aceleași fapte în privința altei persoane urmează a fi dovedite în cadrul procesului și nu au putere de lucru judecat.

Instanța de recurs ordinar a invocat că, recurenții susțin unanim că, motivarea hotărârii instanței de apel este una formală în care doar descrie fapta, probele administrate în respectiva cauză penală fără a face o analiză și a da un răspuns la toate argumentele invocate în apel.

Instanța de recurs ordinar a conchis că, instanța de apel contrar prevederilor legale și-a întemeiat soluția pe aprecieri subiective, or, Curtea de la Strasbourg statuează că, dreptul la un proces echitabil include obligația tribunalelor de a-și motiva deciziile lor, deoarece absența motivării unei decizii judiciare poate impieta asupra acestui drept.

Instanța de recurs ordinar a reținut că, instanța de apel superficial s-a expus asupra erorilor procesuale, fără a dezvălui poziția sa în coraport cu încălcările care

atrag nulitatea actelor procedurale (fructele pomului otrăvit), aceasta menționează că drept recompensă pentru aceste încălcări aplică prevederile art. 385 Cod de procedură penală, prin care reduce atât din pedeapsa principală cât și cea complementară aplicată inculpatului, or dacă instanța de apel admite apelul cu rejudecarea cauzei, decizia trebuie să cuprindă analiza probelor pe care s-a bazat instanța pronunțând hotărârea, să indice din ce motive ele urmează a fi neapreciate ori respinse ca probe.

În acest context, instanța de recurs ordinar menționând prevederile art. 100 alin. (4) și art. 101 alin. (1)-(4) Cod de procedură penală, și invocând doctrina juridică națională, remarcă faptul că, verificarea probelor este o activitate a instanței privind constatarea veridicității probei sub aspectul corespunderii datelor de fapt pe care le conține proba cu realitatea obiectivă. Verificarea constă în analiza probelor strânse, coroborarea lor cu alte probe, verificarea sursei de proveniență a probelor. Verificarea probelor poate avea loc doar prin aplicarea procedurilor probatorii prevăzute de Codul de procedură penală și se efectuează la toate fazele procesului penal. Sunt supuse verificării atât datele de fapt, cât și mijloacele de probă din care au fost obținute.

În opinia instanței de recurs, instanța de apel nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, fiind prezentă discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, ignorarea unor aspecte evidente, ce au avut drept consecință pronunțarea unei concluzii premature și nemotivate.

În aceste împrejurări, instanța de recurs ordinar a considerat că, erorile comise nu pot fi reparate de către instanța de recurs în prezenta procedură, deoarece instanța de recurs nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza pe fond, substituind instanța care a judecat apelul cu încălcarea prevederilor procesual penale, concluzionând asupra necesității de a casa decizia instanței de apel cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, într-un alt complet de judecată.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 30 septembrie 2019, au fost admise apelurile declarate, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Podarilov Iurie învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin.(3) lit. a) Cod penal, a fost achitat pe motiv că fapta n-a fost comisă de inculpat.

A fost menținută sentința în partea ce se referă la corpurile delictive.

7.1 În motivarea soluției instanța de apel a menționat că, prima instanță la pronunțarea sentinței, eronat a apreciat probele, fără a ține seama de cerințele art.101 Codul de procedură penală, conform cărora, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de

judecată, și în așa mod a ajuns la concluzia greșită cu privire la calificarea infracțiunii.

De asemenea, instanța de apel a menționat că prima instanță a ajuns la concluzia greșită de a-l recunoaște vinovat pe inculpat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.3 lit.(b) Cod penal.

Instanța de apel a reținut că prin rechizitoriu, inculpatul Podarilov Iurie este învinuit că, activând în calitate de Director adjunct al Centrului pentru Combaterea Traficului de Persoane, fiind persoană publică, avînd în virtutea acestei funcții permanent drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice, fiind obligat în conformitate cu fișa de post privind obligațiunile funcționale de a dirija în cunoștință de cauză sectorul de muncă încredințat, să manifeste inițiativă și perseverență, să asigure îndeplinirea întocmai a sarcinilor ce stau în fața sa, să se călăuzească în exercitarea atribuțiilor, de legislația în vigoare, să fie obiectiv și imparțial, avînd obligații în vederea soluționării materialelor repartizate spre examinare, iar în conformitate cu Legea cu privire la prevenirea și combaterea corupției nr.90-XVI din 25.04.2008, acceptând benevol restricțiile impuse de actele normative pentru a nu fi comise acțiuni ce pot conduce la folosirea situației de serviciu și a autorității sale în interese personale, de grup și în alte interese decît cele de serviciu, contrar, obligațiilor și interdicțiilor impuse de funcția deținută, acționînd în înțelegere prealabilă și de comun acord cu Fucedji Igor, ofițer de urmărire penală al Secției Urmărire Penală al Centrului pentru Combaterea Traficului de Persoane, a comis infracțiunea de trafic de influență cu primirea de bunuri în proporții deosebit de mari în următoarele circumstanțe: În perioada lunii noiembrie 2016 - prezent, Podarilov Iurie, cunoscînd că ofițerul de urmărire penală, Fucedji Igor, efectuează urmărirea penală în cauza penală pornită în baza art. 206 alin. (3) lit. b), bl), e1), f) și art. 3621 alin. (2) lit. b), c) Cod Penal în privința lui Badenco Vladyslav, susținînd că vor putea determina procurorul care conduce urmărirea penală pe cauza în speță, să înceteze urmărirea penală în privința numitului, Badenco Vladyslav, au pretins, și au acceptat de la cet. Badenco Olexandr - tatăl învinuitului, Badenco Vladyslav, suma de 30 000 euro. Astfel, ca urmare a acțiunilor lui Podarilov Iurie, Director adjunct al Centrului pentru Combaterea Traficului de Persoane și ofițerului de urmărire penală, Fucedji Igor, la data de 27 noiembrie 2016, între orele 13:37 - 14:17, aflându-se în restaurantul "Kalamaki Greek Tavem Opa" situat în mun. Chișinău, str. Mitropolit Varlaam, 88, Badenco Olexandr i-a transmis lui Fucedji Igor suma de 10000 euro - ca prima tranșă, care conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei constituie echivalentul sumei de 213916 lei moldovenești, restul sumei urmînd a fi transmis la adoptarea deciziei de încetare a urmăririi penale. Astfel, Podarilov Iurie, Director adjunct al Centrului pentru Combaterea Traficului de Persoane, în comun cu ofițerul de urmărire penală din cadrul Centrului pentru Combaterea Traficului de Persoane, Fucedji Igor, susținînd că au influență asupra procurorului care conduce urmărirea penală pe cauza de învinuire a lui Badenco Vladyslav pentru a-l determina la încetarea

urmăririi penale în privința numitului, Badenco Vladyslav, au pretins și acceptat de la numitul, Badenco Olexandr, mijloace bănești în sumă de 30000 euro, și au primit personal de la Badenco Olexandr mijloace bănești în sumă de 10000 euro.

Instanța de apel a relevat că, în susținerea învinuirii aduse, au fost prezentate următoarele probe: depozițiile martorului Badenco Vladyslav (f.d.94-100, Vol. V); depozițiile martorului Rebeja Olesea (f.d.161-162, Vol. IV); depozițiile martorului Brînză Ion (f.d.167-169, Vol. IV); depozițiile martorului Fucedji Larisa (f.d.170-171, Vol. IV); depozițiile martorului Badenco Olexandr (f.d.193-198, Vol. V); depozițiile martorului Lavric Vladislav (f.d.36-39, Vol. V); depozițiile martorului Ciobanu Vadim (f.d.70-72, Vol. V); depozițiile martorului Cazacov Elena (f.d.60-61, Vol. V); depozițiile martorului Bulat Eduard (f.d.67-68, Vol. V); depozițiile martorului Viscun Vladimir (f.d.64-65, Vol. V); depozițiile martorului Laza Alexei (f.d.62-63, Vol. V); depozițiile martorului Pșenicinîi Vitalie (f.d.53-55, Vol. V); ordonanța și procesul verbal de ridicare din 23 februarie 2017, (f.d.188-189, Vol. II); rezultatele efectuării măsurii speciale de investigații - controlul transiterii banilor (f.d.93-100, Vol. I); rezultatele efectuării măsurii speciale de investigații - interceptarea și înregistrarea comunicărilor și a imaginilor între angajatul poliției Igor Fucedji și Badenco Alexandru, (f.d.101-184, Vol. I); rezultatele efectuării măsurii speciale de investigații, urmărirea vizuală, documentarea cu ajutorul mijloacelor 8 tehnice speciale a numitului, Fucedji Igor (f.d.185-226 Vol. I); rezultatele efectuării măsurii speciale de investigații, interceptarea convorbirilor telefonice a numitului, Fucedji Igor (f.d.1-50, Vol. II); rezultatele efectuării măsurilor speciale de investigații, interceptarea convorbirilor telefonice a numitului, Podarilov Iurie și urmărirea vizuală, documentarea cu ajutorul mijloacelor tehnice speciale a numitului, Podarilov Iurie (f.d.51-118, Vol. II); ordonanța și procesul verbal de ridicare din 20 ianuarie 2017 și stenograma discuțiilor (f.d.121-134, Vol. II); raportul de expertiză nr. 34/12/1-R-6652 (f.d.87-90, Vol. I); sentința Judecătorei Chișinău sediul Centru din 23.06.2017, f.d.16, Vol. IV).

Totodată, instanța de apel a menționat că, în cadrul ședinței instanței de apel au fost cercetate și materialele de probe la solicitarea inculpatului și a părții apărării și anume ordonanța de pornire urmăriri penale din 23.11.2016 (f.d.1, Vol. I); indicația șefului-adjunct al SPIA al MAI, privind modul de examinare cererii (petiției) lui Badenco Olexandr din 22.11.2016 (f.d.10, Vol. I); Cererea lui Badenco Olexandr (f.d.11, Vol. I); scrisoare de însoțire a materialelor din 20.11.2016 (f.d.9, Vol. I); stenograma convorbirilor înregistrate de Badenco Olexandr din 08.11.2016 (f.d.42-49, Vol. I); ordonanța de anexare a mijloacelor materiale de proba la materialele cauzei penale din 25.11.2016 (f.d.51, Vol. I); proces-verbal de examinare și transmitere a mijloacelor bănești din 25.11.2016 (f.d.62, Vol. I); proces-verbal privind măsurile speciale de investigație din 14.12.2016 (f.d.210-220, Vol. I); procesele-verbale de audiere a martorului Badenco Vladislav din 28.11.2016 și din 20.01.2017 (f.d.227-228, Vol. I, f.d.119- 120, Vol. II), proces-verbal de audiere a martorului Badenco Olexandr din 28.11.2016 și din 23.01.2017 (f.d.229-230, Vol. I, f.d.135-136, Vol. II); măsuri speciale de investigații -

interceptarea și înregistrarea comunicărilor ale abonaților cu nr. XXXXX, care aparține cet. Fucedji Igor și cu nr. XXXXX, care aparține cet. Podarilov Iurie (f.d.1-48, 85-118, Vol. II); proces-verbal privind măsurile speciale de investigație din 21.12.2016 (f.d.76-78, Vol. II); ordonanța și procesul-verbal de efectuare a ridicării din 20.01.2017 (f.d.121-134, Vol. II); proces-verbal de audiere a bănuțului Fucedji Igor din 23.02.2017 (f.d.184-187, Vol. II); ordonanța și procesul-verbal de ridicare din 23.02.2017 (f.d.188-189, Vol. II); proces-verbal de audiere a învinuitului Fucedji Igor din 24.02.2017 (f.d.198-200, Vol. II); ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuț a cet. Podarilov Iurie și de amânare aducerii la cunoștința a acestui statut din 25.11.2016 (f.d. 40-41, 42, Vol. III); încheierile judecătorilor de instrucție din 25.11.2016, 23.12.2016 și din 23.01.2017 (f.d.44-45, 50-51, 56-57 Vol. III); ordonanțele de recunoaștere în calitate de învinuit din 24.02.2017 și 13.04.2017; (f.d.67-68,145-146, Vol. III); ordonanța privind începerea urmăririi penale din 03.09.2019; ordonanța de recunoaștere a cet. Podarilov Iurie în calitate de parte vătămată din 03.09.2019, încheierea Judecătorei Chișinău sediul Ciocana din 08.08.2019 și ordonanța de clasare a cauzei penale din 25.09.2019.

Instanța de apel analizând probele cercetate în instanța de apel (inclusiv, declarațiile persoanelor audiate în instanța de apel), ținând cont de prevederile legale, constată cu certitudine că inculpatul Podarilov Iurie urmează să fie achitat din motiv că fapta nu a fost comisă de inculpat.

Reieșind din cele menționate, în coroborare cu materialele cauzei, instanța de apel a constatat că, partea acuzării nu a indicat care ar fi fost modalitatea faptică de pretindere a remunerației ilicite de către Podarilov Iurie și anume care au fost acțiunile sale de pretindere a remunerației ilicite. Acuzarea doar a făcut trimitere la declarațiile martorului Badenco Olexandr, din care categoric se constată precum că implicarea lui Podarilov Iurie este doar o presupunere personală a acestuia, acest fapt este confirmat și prin audierea lui Badenco Olexandr în calitate de martor la data de 24.11.2016 și ulterior în cadrul examinării cauzei în prima instanță, astfel conform poziției părții acuzării la acel moment a fost consumat primul element a laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 326 Cod penal - „pretinderea”. Din declarațiile martorului Badenco Olexandr în speța dată, nu se constată prezenta unor asemenea acțiuni clare din partea inculpatului Podarilov Iurie, or, suma de 30 000 euro, a fost comunicată la solicitarea insistentă a lui Badenco Olexandr exclusiv de către Fucedji Igor, dar nu de către inculpatul Podarilov Iurie.

La caz, din declarațiile lui Badenco Olexandr nu se constată că Podarilov Iurie ar fi pretins expres careva remunerație ilicită, chiar și printr-o metodă deghizată. Cum s-a reținut de acuzare „pretinderea” din partea lui Podarilov Iurie fiind doar o presupunere a lui Badenco Olexandr. Astfel în speța nu este confirmată prin probe pertinente, obiective și veridice învinuirea, că fapta infracțiunii traficului de influență manifestată prin pretinderea sumei de 30 000 euro de către Podarilov Iurie pentru faptul încetării urmăririi penale în privința lui Badenco Vladyslav, după cum a fost indicat în învinuire.

Instanța de apel a mai reținut că, declarațiile martorului Badenco Vladyslav, nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare deoarece ultimul atât în cadrul urmăririi penale, cât și în prima instanță nu a declarat nimic referitor la implicarea lui Podarilov Iurie în comiterea infracțiunii incriminate, ci dimpotrivă menționează categoric că anume ofițerul de urmărire penală Fucedji Igor personal și-a luat angajamentul de a hotărî definitiv problema încetării urmăririi penale în privința lui Badenco Vladyslav.

Mai mult, potrivit declarațiilor martorilor Pșenicinii Vitalie, Ciobanu Vădim, Viscun Vladimir, Bulat Eduard și Cazacov Elena, care au fost audiați în instanța de fond și verificate prin citire în instanța de apel se constată că, însăși Podarilov Iurie avea interese ca cauza penală de învinuire a lui Badenco Vladyslav în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 206 alin. (3) și 362¹ alin. (2) Cod penal, să fie expediată în instanța de judecată pentru a fi examinată în fond, iar interesul față de această cauză se datorea faptului că, faptele de care se învinuia Badenco Vladyslav erau noi pentru Republica Moldova și ca urmare Podarilov Iurie a venit cu propunere în cadrul ședinței de lucru din cadrul Ministerului Justiției privind modificarea legislației de profil în domeniul traficului ființelor umane.

Instanța de apel a reținut că, din conținutul convorbirilor înregistrate din 08.11.2016 efectuate în cadrul audienței oficiale, dintre martorul Badenco Olexandr și inculpatul Podarilov Iurie, conform stenogramelor anexate la dosar (f.d.42-46, Vol. I), nu se conțin careva date, că Podarilov Iurie ar fi pretins suma de bani de la Badenco Olexandr, iar expresia lui Podarilov Iurie „să nu aibă de afaceri cu avocații Istrate”, a fost interpretată de către Badenco Olexandr ca „un semnal că rezolvarea problemei poate fi prin intermediul ofițerului de urmărire penală Fucedji Igor”, fapt care este doar o presupunere a lui Badenco Olexandr, deoarece la propunerea adecvată și legală a lui Podarilov Iurie de a scrie plângere pe faptele de corupție săvârșite anterior de alte persoane, Badenco Olexandr s-a refuzat de a scrie și fiind audiat asupra cazului a declarat că a apreciat această propunere ca o glumă.

Instanța de apel a relevat că, din înregistrările comunicărilor între Fucedji Igor și Badenco Olexandr, se constată că, că Fucedji Igor insistă că nu trebuie de vorbit cu Podarilov Iurie, menționând că lui Badenco Olexandr nu-i mai trebuie încă o persoană, care se va implica în problema încetării urmăririi penale pe cauza penală în învinuirea lui Badenco Vladyslav (f.d.46, Vol. I) și ulterior în cadrul acestei discuții anume Fucedji Igor a explicat că personal va rezolva problema încetării urmăririi penale în privința lui Badenco Vladyslav și a menționat încă de două ori că, nu este necesar de implicat alte persoane în rezolvarea acestei probleme (f.d. 47,49, Vol. I). Prin urmare din înregistrările audio menționate s-a constatat faptul că, Igor Fucedji insistă la faptul că nu trebuie de implicat pe Podarilov Iurie Sergiu sau alte persoane în problema încetării urmăririi penale pe cauza penală în învinuirea lui Badenco Vladyslav și precum că el personal va rezolva această problemă.

Instanța de apel a reținut ca, probă ordonanța privind începerea urmăririi penale din 03.09.2019 și ordonanța de recunoaștere a dlui Podarilov Iurie în calitate de parte vătămată, emisă de Procuratura Anticorupție și ordonanța privind clasarea cauzei penale nr. XXXXX din 25 septembrie 2019 emisă de Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, care sunt apreciate în raport cu alte probe ale cauzei, care confirmă nevinovăția inculpatului Podarilov Iurie în comiterea infracțiunii incriminate. Ordonanțele emise de Procuratura Anticorupție confirmă versiunea părții apărării. Prin aceste ordonanțe se adeverește că inculpatul nu a comis fapta de care este învinuit, dar martorii au fost determinați de către agenții statului să depună astfel de mărturii. În general, ordonanțele emise de procuror nu au o valoare probantă superioară față de alte probe. La caz, analiza conținutului acestor ordonanțe în coraport cu celelalte probe, în coraport cu consecutivitatea acțiunilor petrecute indică la faptul că inculpatul nu a participat la acțiuni de trafic de influență.

Instanța de apel nu a reținut ca probă sentința Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 23 iunie 2017, prin care Fucedji Igor a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(3) lit. a) Cod penal, și condamnat cu aplicarea art.364¹ Cod de procedură penală, din motiv că atât în cadrul primei instanțe cât și în cadrul instanței de apel partea acuzării nu a solicitat ca Fucedji Igor să fie audiat în calitate de martor pe cauza de învinuire a lui Podarilov Iurie, pentru a nu încălca dreptul inculpatului Podarilov Iurie la apărare, or atât inculpatul cât și apărătorul său au fost imposibilitatea să-i pună careva întrebări lui Fucedji Igor, fapt care contravine și jurisprudenței CtEDO care a reținut că, în baza declarațiilor unui coacuzat, fără posibilitatea interogării acestui, încalcă grav dreptul inculpatului la apărare (cauza Navalnyy și Ofitserov vs Rusia din 04.07.2016).

Instanța de apel a constatat că, probele prezentate de partea acuzării (în principal, declarațiile martorului Badenco Olexandr, interceptările convorbirilor dintre martorul respectiv și Fucedji Igor etc.) nu indică la faptul că Fucedji Igor sau Bedenco Olexandr a discutat despre un posibil trafic de influență cu inculpatul. Probatoriul prezentat nu permite a concluziona că inculpatul cunoștea despre acțiunile lui Fucedji Igor, nu permite a concluziona că inculpatul a comis fapta de trafic de influență. Cu referire la principiul prezumției nevinovăției, instanța de judecată, în astfel de cazuri, este obligată să stabilească versiunea favorabilă inculpatului, deoarece probatoriul prezentat de partea acuzării nu înlătură dubiul rezonabil că inculpatul nu a comis fapta respectivă.

Instanța de apel a susținut că, concluziile primei instanța cu privire la condamnarea inculpatului Podarilov Iurie, în comiterea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(3) lit. a) Cod penal, sunt pripite și contradictorii analizei acțiunilor inculpatului, raportate la situația de fapt și de drept, astfel că în cazul de față de prima instanță a făcut o interpretare greșită a acțiunilor inculpatului, ignorând probatoriul administrat la caz.

În contextul celor expuse, prin cumul probelor cercetate în cauza dată, instanța de apel a concluzionat că în ședința de judecată nu și-a găsit confirmare vina inculpatului Podarilov Iurie prin urmare, se constată că fapta nu a fost comisă de inculpat.

În susținerea acestei concluzii, instanța de apel a reiterat că potrivit art. art. 8, 26 alin. (3), 27 alin. (2), 389 alin. (2) Cod de procedură penală, judecătorul nu este în drept să fie predispus să accepte concluziile date de organul de urmărire penală în defavoarea inculpatului sau să înceapă o judecată de la ideea preconcepută că acesta a comis o infracțiune ce constituie obiectul învinuirii și nici o dovadă nu are putere probantă dinainte stabilită. Sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri, iar toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea inculpatului.

Instanța de apel a specificat că, conform normelor codului de procedură penală și jurisprudenței CEDO care prevede că dacă din probele administrate în cauză nu rezultă cu certitudine că inculpatul a săvârșit fapta pentru care a fost dedus judecății, în favoarea acestuia operează principiul de drept „in dubio pro reo” se regăsește în art. 6 par. 2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, și reflectă prezumția de nevinovăție, care, în general, este un drept protejat de CEDO și de Constituție, iar în particular constituie și o regulă a probatoriului prin postulatul menționat.

Totodată, instanța de apel a menționat că Curtea Europeană în Cauza Constantin Florea împotriva României (Cererea nr. 21534/05, 19 iunie 2012) subliniază că prezumția de nevinovăție consacrată la art. 6 § 2 face parte din elementele noțiunii de proces echitabil în materie penală, prevăzut la paragraful 1 (Deweer împotriva Belgiei, 27 februarie 1980, pct. 56, seria A nr. 35) și trebuie interpretată având în vedere jurisprudența Curții în domeniu. Curtea a examinat deja 14 cereri din punct de vedere al celor două paragrafe coroborate (Bernard împotriva Franței, 23 aprilie 1998, pct. 37, Culegere de hotărâri și decizii 1998-II, și Janosevic împotriva Suediei, nr. 34619/97, pct. 96, CEDO 2002-VII) și a hotărât că art. 6 § 2 reglementa întreaga procedură, indiferent de rezultatul procesului și inclusiv în cazul în care acestea au fost oprite ca urmare a intervenției prescripției (Minelli împotriva Elveției, 25 martie 1983, pct. 25 și urm., seria A nr. 62, și Didu).

A invocat instanța de apel că, nerespectarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și încălcarea prevederilor art. 24 și art. 26 din Codul de procedură penală, care îl obligă pe acuzatorul de stat, după o hotărâre de achitare pronunțată de prima instanța, să prezinte în ședința de judecată anumite probe în susținerea acuzațiilor penale aduse inculpatului, urmează să fie apreciată ca nesusținere a acuzațiilor penale în privința inculpatului în cadrul examinării apelului declarat împotriva sentinței de achitare. Ignorarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și încălcarea prevederilor art. 24 și art. 26 din Codul de procedură penală lezează dreptul inculpatului la un proces echitabil, drept garantat de art.6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Vinovăția persoanei în săvârșirea faptei se consideră

dovedită numai în cazul când instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetând nemijlocit toate probele prezentate, iar îndoielile, care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului și în limita unei proceduri legale, a dat răspunsuri la toate chestiunile prevăzute în art. 385 Cod de procedură penală.

Instanța de apel a reținut că, în conformitate cu art. 390 Cod de procedură penală, sentința de achitare se adoptă dacă: 1) nu s-a constatat existența faptei infracțiunii; 2) fapta nu a fost săvârșită de inculpat; 3) fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii; 4) fapta nu este prevăzută de legea penală; 5) există una din cauzele care înlătură caracterul penal al faptei. Iar potrivit art.8 alin.3 și art.389 Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condițiile în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblu de probe exacte, cercetate în instanța de judecată, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător.

La fel, a reținut instanța de apel că, în conformitate cu art.384 alin.3-4 Codul de procedură penală, sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată. În conformitate cu art.325 alin.1 Codul de procedură penală, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu și în baza probatoriului prezentat de către partea acuzării și partea apărării.

Cercetând materialele dosarului penal, instanța de apel a concluzionat că vinovăția inculpatului Podarilov Iurie nu a fost confirmată prin probe pertinente și concludente, iar sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri, dubiile în probarea învinuirii urmând a fi interpretate în favoarea inculpatului.

Instanța de apel a conchis că Podarilov Iurie urmează a fi achitat pentru fapta pusă sub acuzare în comiterea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(3) lit. a) Cod penal, pe motiv că fapta n-a fost comisă de inculpat.

8. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Tatiana Timofti-Rusanovscaia, prin care invocând ca temei de drept prevederile art. 427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea totală a deciziei cu menținerea sentinței fără modificări, deoarece apelul inculpatului greșit a fost admis.

8.1 În susținerea recursului procurorul în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Tatiana Timofti-Rusanovscaia invocă:

- decizia instanței de apel este contrară stării de fapt stabilite în baza probelor examinate în cadrul cercetării judecătorești, contravine și prevederilor art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală care stipulează expres că „Fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor”;

- instanța de apel nu a indicat nici un motiv plauzibil ce ar combate sau care ar indica că fapta prevăzută de art. 326 alin.(3) lit. a) Cod penal n-a fost comisă de inculpat, nefiind combătute motivat în acest sens motivele care au stat la baza emiterii sentinței de condamnare;

- probele administrate și cercetate pe caz, stabilesc cu certitudine că nu sunt prezente careva dubii în probarea învinuirii, motivarea instanței de apel reprezintă doar niște versiuni din oficiu înaintate de către instanță în favoarea inculpatului, care nu au nici un suport probatoriu;

- instanța de apel urma să aprecieze critic declarațiile inculpatului Podarilov Iurie și argumentele părții apărării, deoarece nu și-au găsit confirmare, ba dimpotrivă fiind combătute prin declarațiile martorului (complice) Fucedji Igor, martorului Badenco Olexandr, Badenco Vladislav, Rebeja Olesea, Fucedji Larisa, Lavric Vladislav, rezultatele măsurilor speciale de investigații și alte materiale ale cauzei;

- nefondat și inventat, cu scopul de a se eschiva de la răspunderea penală, este și argumentul inculpatului precum că nu a dat indicații concrete martorului Rebeja Olesea de a introduce anumite completări sub formă de preîntâmpinări în adresa lui Fucedji Igor la ședința efectivului al CCTP, vizând neadmiterea actelor de corupție pe dosarul penal în învinuirea lui Badenco V. Argumentele date nu pot fi admise, deoarece sunt combătute prin declarațiile martorului Rebeja Olesea care a menționat, că activând în calitate de ofițer de investigații al CCTP a INI și având una dintre obligațiile ei de serviciu - pregătirea rapoartelor, pregătirea profesională, ținerea Registrului ședințelor operative de pe lângă conducerea CCTP, după ședința operativă din 23.12.2016 de ea s-a apropiat Directorul-adjunct al CCTP, Podarilov Iurie care i-a spus să lase puțin loc în procesul-verbal pentru a mai adăuga câteva rânduri. După aceasta ea a plecat în concediu, care a durat aproximativ 2 săptămâni, iar când a revenit la serviciu, Podarilov Iurie din nou s-a apropiat de ea și a întrebat-o dacă a lăsat loc în procesul-verbal. El i-a spus să introducă în procesul-verbal unele completări și sub dictarea acestuia a scris că „Podarilov Iurie a menționat încă o dată respectarea disciplinei de serviciu și în special neadmiterea acțiunilor ilegale, menționând nemijlocit pe ofițerul de urmărire penală Igor Fucedji și alți ofițeri de urmărire penală, privind neadmiterea recalificării faptelor pe cauzele penale privind exploatarea specifică (copii din Germania). A concretizat, că la ședință care a avut loc la 23.12.2016 nu s-a discutat despre Fucedji Igor, dar în procesul-verbal, la indicația lui Podarilov Iurie a indicat acest fapt;

- instanța de apel urma să aprecieze critic declarațiile martorilor apărării Pșenicinîi Vitali, Ciobanii Vadim, Viscun Vladimir, Bulat Eduard și Cazacov Elena, care au fost audiați în prima instanță, pe motiv că ele practic se referă doar la expunerea atribuțiilor de serviciu a lui Podarilov Iurie, caracterizarea personalității inculpatului, abilitățile lui profesionale, activitatea Centrului de Combaterea Traficului de Persoane, fără a vărsa careva lumină asupra acuzării aduse și acțiunilor inculpatului în coraport cu pretinderea, acceptarea și primirea

mijloacelor bănești, prin înțelegerea prealabilă cu o altă persoană. Deși acestea nu conțin informații relevante pentru demonstrarea vinovăției sau nevinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, instanța de apel interpretând declarațiile martorilor specificați a concluzionat eronat că Podarilov Iurie avea interese că cauza penală de învinuire a lui Badenco Vladyslav să fie expediată în instanța de judecată;

- niciunul din martorii apărării audiați și nici inculpatul Podarilov Iurie nu au putut explica de ce martorul Badenco Olexandr a mers la primire și a inițiat discuții cu inculpatul și nu cu șeful urmăririi penale, Pșenicinîi Vitalie Măcar, care era la momentul întâlnirii martorului Badenco Olexandr cu inculpatul, de ce anume cu ultimul discutau detaliile pe dosar;

- instanța de apel a interpretat greșit declarațiile martorului Badenco Vladyslav, indicând că el „Badenco Vladyslav în declarațiile sale a menționat categoric că anume ofițerul de urmărire penală Fucedii Igor personal și-a luat angajamentul de a hotărî definitiv problema încetării urmăririi penale în privința lui Badenco Vladyslav. Analizând minuțios declarațiile martorului Badenco Vladyslav depuse atât la etapa de urmărire penală cât și în prima instanță, fiind ulterior verificate în instanța de apel, observăm că astfel de „declarații categorice” martorul Badenco Vladyslav nici nu a depus. Pe parcursul a celor două audieri atât la etapa de urmărire penale, cât și în instanța de fond, acesta a relatat clar că: inițiativa de rezolvare a problemei a venit de la persoana care le-a fabricat dosarul și anume - Podarilov Iurie, de a lua bani cu mâinile lui Fucedji”;

- instanța de apel greșit a reținut în calitate de probă o ordonanță privind începerea urmăririi penale din 03.09.2019, conform elementelor infracțiunii prevăzute de art. 328 alin.(1) Cod penal, pe faptul unei presupuse depășiri a drepturilor și atribuțiilor funcționale ai unor factori de decizie ai MAI care au încercat verbal să-i determine pe Podarilov Iurie să demisioneze din funcția deținută, emisă de procuratura Anticorupție pe o altă cauză penală, prezentată de către inculpatul Podarilov Iurie în ședința de judecată, or un astfel de act nu se regăsește în lista exhaustivă reflectată în prevederile art. 93 alin.(2) Cod procedură penală;

- instanța de apel greșit a reținut în calitate de probă și o ordonanță privind clasarea unei alte cauzei penale nr. XXXXX din 25 septembrie 2019_emisă de Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și cauze Speciale, care eronat a fost interpretată de către instanță ca probă care „confirmă nevinovăția inculpatului Podarilov Iurie în comiterea infracțiunii incriminate”, adică referindu-se la infracțiunea de trafic de persoane prevăzută de art. 326 alin. (2) lit. a) Cod penal, încriminată în cadrul cauzei penale nr. XXXXX;

- instanță având o poziție deja prestabilită în favoarea părții apărării, fiind în imposibilitate de a combate probele acuzării care indică direct asupra prezenței elementelor infracțiunilor incriminate inculpatului Podarilov Iurie și probele administrate prin măsuri speciale de investigație, nu le-a admis, excluzându-le

astfel încât aceste probe nu au fost evaluate în mod direct, nefiind îndeplinite exigențele unui proces echitabil;

- instanța de apel nu a depus un efort minimizat, în vederea aprecierii și evaluării altor probe care au fost administrate de către organul de urmărire penală și cercetate în instanțele de judecată, cum ar fi: declarațiile martorului Lavric Vladislav, Rebeja Olesea, Brînză Ion, care au fost apreciate și puse la baza sentinței primei instanțe, însă instanța de apel nu le-a dat nici o apreciere, deși era obligată;

- la adoptarea deciziei de casare parțială a sentinței primei instanțe și de achitarea a inculpatului Podarilov Iurie de comiterea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(3) lit. a) Cod penal, instanța de apel nu a respectat regimul motivării soluției, or motivarea soluției, în cazul din speța supusă examinării este expusă neclar, termen ce se încadrează în prevederile art. 427 alin.(1) pct. 6 Cod de procedură penală;

- instanța de apel în mod imperios urma să motiveze luarea acestei soluții, expunându-se în privința fiecărei probe verificate în cadrul examinării cauzei, or această abordare de drept procesual nu putea fi invocată declarativ și expusă într-o formulă extrem de vagă, devreme ce potrivit prevederilor art. 6 alin.(1) din Convenție, instanțele de judecată la examinarea cauzei au obligația de a-și motiva hotărârile;

- constatările instanței de apel privitor la faptul că, „sentința Judecătoreiei Chișinău, sediul Centru din 23 iunie 2017 prin care Fucedji Igor a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal și condamnat cu aplicarea prevederilor art. 364/1 Cod procedură penală, a fost obținută fără concursul părții apărării care nu a avut acces la examinarea acestei probe și nu a avut posibilitatea de a o contesta, din care motiv colegiul penal nu o va reține ca probă”, sunt absolut eronate;

- temeiul (fapta n-a fost comisă de inculpat), reținut de către instanța de apel la adoptarea soluției de achitare a inculpatului Podarilov Iurie pe învinuirea adusă în baza art.326 alin.(3) lit. a) Cod penal, fără o claritate desăvârșită, cade sub incidența prevederilor art. 427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, constituind o eroare de drept admisă de către instanța de apel, afectând soluția adoptată, or, lipsa de motivare adecvată a soluției care de fapt este expusă neclar, condiționează casarea deciziei contestate;

- sunt eronate afirmațiile instanței de apel, precum că vinovăția inculpatului nu a fost demonstrată prin probe pertinente și concludente, iar sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri, dubiile în probarea învinuirii urmând a fi interpretate în favoarea inculpatului;

- instanța de apel nu a luat măsurile necesare, ca probe pertinente, concludente și utile, prezentate de partea acuzării să fie cercetate și apreciate la justa lor valoare, astfel că toate elementele de fapt să aibă o relevanță juridică, iar prin această inactivitate instanța de apel a provocat o stare de incertitudine și neclaritate cu privire la soluția adoptată;

- instanța de apel eronat a pus la îndoială credibilitatea denunțătorului Badenco Olexandr. Descrierea faptei infracționale cu lux de amănunte, devreme ce martorul Badenco Olexandr a indicat că anume Fucedji Igor a pretins și a primit bani, fiind dirijat de către Podarilov Iurie. În această parte declarațiile martorului își găsesc confirmare prin înregistrările audio a comunicărilor dintre el și Fucedji Igor. Astfel, probele analizate indică că tactica de pretindere, acceptare și primire de bani, aleasă de inculpat prin intermediul subalternului Fucedji Igor, în formă camuflată, a fost aleasă pentru a exclude la maximum apariția unor „urme” ale faptei penale;

- instanța de apel urma să evalueze întregul suport probatoriu prezentat de către partea acuzării, apreciindu-l direct în coroborare cu alte probe furnizate, dar să nu se limiteze la trecerea acestora doar în revistă, iar unele din ele în genere nu au fost supuse unei aprecieri minuțioase, fapt ce denotă că instanța de apel a încălcat principiul nemijlocirii, astfel încât nu a perceput direct faptele și împrejurările relatate de părți, nu le-a supus unei aprecieri corecte, ceea ce constituie o gravă eroare de fapt ce constă din contradicțiile evidente între cele reținute prin soluția adoptată și probele administrate, denaturându-se evident aceste probe;

- probele examinate în cadrul cercetării judecătorești prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, cu certitudine dovedesc vinovăția inculpatului Podarilov Iurie în comiterea faptei imputate, fiind prezente semnele infracțiunii prevăzute de art. art. 326 alin.(3) lit. a) din Cod penal;

- instanța de apel a dat prioritate nefondată probelor apărării în detrimentul probelor acuzării care demască acțiunile ilegale ale inculpatului, respectiv care stabilesc adevărul.

9. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, inculpatul Podarilov Iurie a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat și a solicitat a dispune inadmisibilitatea recursului înaintat, ca fiind vădit neîntemeiat.

10. Judecând recursul ordinar pe baza materialelor din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi respins, ca inadmisibil, din considerentele ce urmează a fi expuse în continuare.

În conformitate cu art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs și numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces.

Instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate,

adoptând soluția respectivă în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat).

Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

După cum rezultă din conținutul cererii de recurs declarate, Colegiul penal lărgit atestă, că, procurorul invocă în calitate de temeiuri pentru casarea deciziei instanței de apel prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care stabilesc, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar.

Cu referire la temeiul indicat de către recurent, prin prisma art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și anume ce ține de alegațiile, precum că decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, Colegiul constată că, acest temei de casare nu și-a găsit confirmarea la judecarea recursului declarat, deoarece instanța de apel, a motivat cu suficientă amplitudine soluția de casare a sentinței primei instanțe.

Colegiul penal lărgit reține că, instanța de apel investită cu o situație de fapt, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, s-a expus argumentat prin prisma prevederilor legale, astfel, concluziile expuse conțin raționamente întemeiate asupra soluției de casare a sentinței primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri prin care inculpatul Podarilov Iurie a fost achitat de învinuirea privind comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin.(3) lit. a) Cod penal, pe motiv că fapta n-a fost comisă de inculpat.

Prin urmare, instanța de recurs, din textul deciziei atacate, constată faptul motivării ample și complete a deciziei de către instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală.

Opozant criticilor invocate de recurent privitor la aprecierea declarațiilor lui Badenco Vladyslav și constatarea unor stări de fapt de către instanța de apel, Colegiul penal lărgit notează că dezacordul cu aprecierea probelor a servit obiect de examinare și în instanța de apel.

Aprecierea probelor reprezintă o prerogativă exclusivă a instanțelor ce judecă fondul cauzei și în acest sens Colegiul evidențiază că, instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Critica aprecierii probelor, care la caz comportă o solicitare de reapreciere a acestora, nu poate fi supusă analizei la etapa examinării cauzei în ordine de recurs ordinar, deoarece instanța de recurs este abilitată de a se pronunța asupra chestiunilor de drept, care constituie erori cu caracter procedural sau material, iar

aprecierea probelor constituie o chestiune de fapt, ce ține de judecarea fondului cauzei, judecare care nu se înfăptuiește de către instanța de recurs.

În contextul dat, Colegiul penal lărgit reiterează că instanța de recurs verifică legalitatea și temeinicia hotărârilor judecătorești atacate, exclusiv prin prisma prezenței sau absenței temeiurilor pentru recurs, prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

Astfel, Colegiul apreciază critic argumentele recurentului, deoarece acestea nu confirmă că soluția emisă de instanța de apel ar contravine aprecierilor expuse în motivarea acesteia.

Lecturând conținutul deciziei, Colegiul penal lărgit a stabilit că concluziile instanței de apel privind casarea sentinței prin care inculpatul a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin.(3) lit. a) Cod penal și emiterea unei noi hotărâri prin care Podarilov Iurie a fost achitat de învinuirea privind comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin.(3) lit. a) Cod penal, sunt bazate pe analiza și aprecierea tuturor probelor administrate în cauză.

Sub acest aspect, Colegiul penal lărgit constată motivarea amplă și multilaterală a soluției adoptate de către instanța de apel (*pct.18-23 al deciziei CA*), fiind expusă motivat concluzia privind nevinovăția inculpatului Podarilov Iurie în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin.(3) lit. a) Cod penal, or, vina inculpatului nu a fost confirmată prin probe pertinente și concludente, iar sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri, dubiile în probarea învinuirii urmând a fi interpretate în favoarea inculpatului.

La acest capitol, instanța de recurs reține că, sunt întemeiate argumentele instanței de apel precum că nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare declarațiile martorului Badenco Vladyslav, deoarece în cadrul urmăririi penale și în cadrul sentinței primei instanțe nu a declarat nimic referitor la implicarea lui Podarilov Iurie în comiterea infracțiunii incriminate, ci dimpotrivă a menționat că ofițerul de urmărire penală Fucedji Igor personal și-a luat angajamentul de a hotărî definitiv problema încetării urmăririi penale în privința lui Badenco Vladyslav. Totodată, declarațiile martorului Badenco Vladyslav coroborează cu declarațiile martorilor Pșenicinîi Vitalie, Ciobanu Vadim, Viscun Vladimir, Bulat Eduard și Cazacov Elena date în cadrul ședinței de judecată în prima instanță.

Colegiul penal lărgit apreciază ca fiind juste și mențiunile instanței de apel, care a reținut că nu poate fi admisă condamnarea lui Podarilov Iurie pentru infracțiunea prevăzute de art.326 alin.(3) lit. a) Cod penal, după cum a fost solicitat de către procuror în ședința primei instanțe și condamnat de prima instanță, or, la materialele cauzei nu sunt probe care ar confirma că Podarilov Iurie a pretins, a primit și a acceptat de la Badenco Vladyslav careva mijloace bănești.

La fel, instanța de recurs reține ca întemeiat și argumentul instanței de apel precum că acuzarea nu a prezentat careva probe, care demonstrează intenția inculpatului de a influența procurorul care conduce urmărirea penală pe cauza de învinuire a lui Badenco Vladyslav, pentru a-l determina la încetarea urmăririi

penale în privința ultimului, or, inculpatul a invocat că nu are nici o atribuție și nu a participat la comiterea infracțiunii.

Este întemeiată și concluzia instanței de apel referitor la respingerea în calitate de probă a sentinței Judecătoreiei Chișinău, sediul Centru din 23 iunie 2017, prin care Fucedji Igor a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(3) lit. a) Cod penal, și condamnat cu aplicarea art.364¹ Cod de procedură penală, din motiv că atât în cadrul primei instanțe cât și în cadrul instanței de apel partea acuzării nu a solicitat ca Fucedji Igor să fie audiat în calitate de martor pe cauza de învinuire a lui Podarilov Iurie, pentru a nu încălca dreptul inculpatului Podarilov Iurie la apărare, or atât inculpatul cât și apărătorul său au fost imposibilitatea să-i pună careva întrebări lui Fucedji Igor, fapt care contravine și jurisprudenței CtEDO care a reținut că, în baza declarațiilor unui coacuzat, fără posibilitatea interogării acestui, încalcă grav dreptul inculpatului la apărare (cauza Navalnyy și Ofitserov vs Rusia din 04.07.2016).

Prin urmare, Colegiul conchide că motivele esențiale care au fost expuse de către procuror în cererea de recurs, au primit aprecierea instanței de apel în contextul prevederilor art.8, art.6 CEDO, astfel invocările recurentului privind faptul că decizia nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, sunt neîntemeiate.

Colegiul penal consideră că, instanța de apel a reverificat sub toate aspectele, complet și obiectiv probele la care a avut acces și care au fost prezentate de părți, apreciindu-le cu respectarea prevederile art. 101 Cod de procedură penală, fapt ce a determinat instanța de a concluziona că din probele administrate la materialele cauzei, vinovăția inculpatului Podarilov Iurie în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal, nu și-a găsit confirmarea, constatând că fapta nu a fost comisă de inculpat.

Colegiul respinge alegațiile recurentului precum că, instanța de apel nu a depus efort pentru aprecierea și evaluarea declarațiile martorilor Lavric Vladislav, Rebeja Olesea, Brînză Ion, or, instanța de apel a examinat toate probele din dosar și nu a dat prioritate celor în favoarea achitării inculpatului, așa cum susține recurentul, fiind analizate în ansamblul toate probele, din punct de vedere al coroborării acestora, corect ajungând la concluzia că ele nu sunt suficiente pentru a fundamenta o acuzație penală în privința inculpatului Podarilov Iurie.

Totodată, Colegiul penal atestă că, instanța de apel a respectat și prevederile art. 414 Cod de procedură penală, expunându-se asupra tuturor motivelor invocate în apel și prin hotărârea sa a oferit răspunsuri complete și argumentate asupra acestora, în coraport cu circumstanțele stabilite în prezenta speță, ce au fost verificate în ședință de judecată, fiind oferite răspunsuri la argumentele esențiale.

Din conținutul deciziei atacate, nu poate fi desprinsă concluzia privind examinarea unilaterală a probatoriului administrat în această cauză, odată ce instanța a respectat procedura de cercetare a probelor per ansamblu, atât cele din partea acuzării, cât și cele ale apărării.

Rezumând cele expuse, Colegiul penal lărgit statuează că criticele expuse în recursul declarat, nu constituie erori în sensul art.427 din Codul de procedură penală, deoarece instanța de apel a analizat obiectiv circumstanțele cauzei și a dat răspuns la toate chestiunile de fapt și de drept, fiind expuse în coraport cu poziția părților și a argumentelor de motivare a soluției emise de prima instanță, astfel fiind atestat că decizia instanței de apel corespunde normelor procesual-penale, este legală și întemeiată.

La fel, Colegiul penal lărgit stabilește, că în speță, nu a fost comisă careva eroare de drept, așa precum se susține de către recurent, or, pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică.

Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, dar discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

În cauza deferită judecării o atare eroare nu a fost constatată de către instanța de recurs.

Față de lucrul judecat de instanța de apel, Colegiul penal lărgit constată motivarea amplă și temeinică a hotărârii pronunțate prin prisma procesului de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu faptele reținute în sarcina inculpatului Podarilov Iurie, astfel Colegiul penal lărgit conchide asupra faptului că hotărârea atacată este în corespundere cu exigențele art. 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

În esență, Colegiul penal observă că, instanța de apel a dat o apreciere clară circumstanțelor cauzei, adoptând concluzii motivate, concluzii pe care instanța de recurs și le însușește, din motivul temeiniciei acestora, fiind inoportună repetarea acestora, fapt ce este în corespundere și cu practica constantă a CtEDO, expusă în pct. 37 din hotărârea *Albert vs România* din 16.02.2010, potrivit cărei art. 6 §1 deși obligă instanțele să-și motiveze deciziile, nu poate fi interpretat ca impunere de a da un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*cauza Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie printr-un alt mod, să examineze chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În ansamblul circumstanțelor constatate, din motiv că argumentele recursului ordinar declarat de către procuror nu și-au găsit confirmare, iar la examinarea recursului nu s-au depistat erori de drept, care ar impune necesitatea casării deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit conchide asupra respingerii recursului, ca fiind inadmisibil.

11. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Se respinge ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Tatiana Timofti-Rusanovscaia, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 septembrie 2019, în cauza penală în privința lui *Podarilov Iurie XXXXX*.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 27 iulie 2021.

Președinte

Boico Victor

Judecători

Mardari Dumitru

Pitic Mariana

Ghervas Maria

Burduh Victor